

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, RUGPJŪČIO – AUGUST 28, 2012 • Vol. CIII Nr. 101

Kaina 1 dol.

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 08-27-12

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Kaip sekasi Vidurio vakarų apygardai? – 5 psl.

- Tema: Seimo rinkimams artėjant – 2, 9
- Švediškas akibroktas – 3
- Viešnagė JAV lietuvių ateitinių ir skautų stovyklose – 4
- Lietuvos vyčių centro valdybos posėdžiai – 4
- Senelio sesers pėdsakais Amerikoje – 6, 11
- Šventadienis – 8
- Paskutinė kadencija (56) – 9
- Minimos 50-osios arkivysk. T. Matulionio mirties metinės – 10

Valiutų santykis
1 USD — 2.76 LT
1 EUR — 3.45 LT

Kanados premjeras pagyrė Baltijos šalių pažangą

Vilnius (BNS) – Kanados ministras pirmininkas Stephen Harper pagyrė Latvijos ir Estijos pažangą, pasiektą per 21 metus nuo tada, kai šalys atkūrė diplomatinius santykius. Specialiame pareiškimе premjeras teigė, kad Kanada „visuomet rėmė Baltijos šalių drąsias pastangas pasiekti laisvę ir pačioms nulemti savo likimą”.

„Atsigręždami į mūsų santykių su Estija, Latvija ir Lietuva atkūrimą, džiaugiamės jų įveiktomis kliūtimis ir didžiule pažanga, kurią jos padarė per 21 metus. Norime ateinančiais metais toliau stiprinti santykius su šiomis šalimis”, – rašoma pareiškimе. „Šiandien, kaip draugai, partneriai ir sąjungininkai Šiaurės Atlanto sutarties organizacijoje (NATO), Kanada ir Baltijos šalys kartu išpažįsta laisvės, demokratijos ir teisinės valstybės vertybes”, – teigė S. Harper. Jis taip pat pabrėžė daugiau nei 96,000 latvių, estų ir lietuvių kilmės kanadiečių įnašą į jo šalies vystymąsi. Kanada su Baltijos šalimis diplomatinius santykius atkūrė 1991 m. rugpjūčio 26 d.

Kanados premjeras S. Harper pabrėžė latvių, estų ir lietuvių kilmės kanadiečių įnašą į jo šalies vystymąsi. Scanpix nuotr.

Siūloma išeiviams leisti balsuoti per savivaldos rinkimus

Vilnius (BNS) – Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų (TS-LKD) Politikos komitetas siūlo leisti per savivaldybių tarybų rinkimus balsuoti ir užsienyje gyvenantiems Lietuvos piliečiams. Pasak Politikos komiteto vadovo europarlamentaro Vytauto Landsbergio, galimybė balsuoti savivaldos rinkimuose sutvirtintų užsienyje gyvenančių,

bet Lietuvos pilietybės neatsisakančių piliečių ryšį su Lietuva. Komiteto manymu, užsienyje oficialiai gyvenantieji galėtų būti įrašyti į rinkėjų sąrašus savo tėviškių, šeimų ar tiesiogiose vietovėse, iš kurių yra laikinai išvykę į kitas šalis.

Šiuo metu Savivaldybių tarybų rinkimų įstatymas numato, kad teisę rinkti savivaldybės tarybos narius

turi nuolatiniai šios savivaldybės gyventojai. Nuolatiniais savivaldybės gyventojais laikomi Lietuvos piliečiai ar turintys leidimą nuolat gyventi Lietuvoje užsieniečiai, savivaldybėje deklaruavę savo gyvenamąją vietą.

Savivaldybių tarybų rinkimai Lietuvoje vyksta kas ketveri metai, pastarąjį kartą jie vyko 2011 m. vasarį.

I. Veisaitė bus įteikiamas Goethe medalis

Veimaras (ELTA) – Literatūrologei, teatrologei, visuomenės veikėjai Irenai Veisaitėi rugpjūčio 28 dieną Veimaro mieste, Vokietijoje, bus įteikiamas prestižinis Goethe medalis. Šiuo apdovanojimu Vokietijos Goethe institutas siekia pagerbti žmones, kurie ypač nusipelnę populiarindami vokiečių kalbą ir skatindami kultūrinius mainus. I. Veisaitė apdovanojama šiuo medaliu už viso gyvenimo veiklą, kuri buvo varomoji vokiečių ir lietuvių kultūrinių mainų jėga, už jos kūrybiškumą ir pilietinę drąsą sakyti tai, kas ne visiems patinka, skelbiama atrankos komisijos sprendime.

Goethe instituto sprendimu, šiais metais garsaus vokiečių poeto medaliais siekiama pagerbti iškilus žmones, priklausančius visuomenei, kurią smarkiai paveikė struktūrinė nacionalinių valstybių pertvarka ar jų likvidavimas. I. Veisaitė – viena garsiausių Lietuvos inteligentijos atstovių. Ji paskelbė per 200 straipsnių Lietuvos ir užsienio spaudoje, yra daugybės vadovėlių bendraautorė ir kelių knygų sudarytoja. I. Veisaitė vadovavo Thomas Mann kultūros centrai Nidoje, iki 2011 m. buvo T. Mann festivalio, kuriame iki šiol aktyviai dalyvauja, kuratoriumo narė. 2011 ir 2012 m. buvo Goethe instituto organizuojamų Tarptautinių jaunimo debatų globėja Lietuvoje.

Irena Veisaitė.

Jono Petronio nuotr.

DRAUGAS 4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Pasaulį apskriejusi žinia apie tai, kaip Cecilia Gimenez, gerų norų vedama, sužalojo Ispanijos miestelio Borja bažnyčioje esančią 102 metų senumo freską, vaizduojančią Jėzų, primena vieną iš tų istorijų, kurios klausantis ašaros maišosi su juoku. 1910 m. Elias Garsia Martinez nutapyta freska „Ecce Homo“, patekusi į nieko apie freskų restauravimą neišmanančios moters rankas, netruko pelnyti „blogiausios pasaulyje restauracijos“ vardą – pasak „atnaujintą“ freską mačiusių, dabar Jėzus greičiau primena... beždžionę. Pagyvenusio amžiaus sulaukusi Gimenez, gindamasi nuo priekaištų, stebėjosi dėl tokio kilusio triukšmo – juk ji freską bandžiusi gelbėti vidury baltos dienos ir net gavusi vietos kunigo sutikimą, todėl ji jaučiasi tikrai nepelnytai vadinama vandale. Bent viena iš kelių šios istorijos pamokų mums yra gana aiški: ne visada ir ne visi geri norai (net jei jie savanoriški ir patys nekaltiausi) yra apvainikuojami sėkme ir atneša saldžių vaisių.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00
• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00
• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00
• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikait@gmail.com
Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasiilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: SEIMO RINKIMAMS ARTĖJANT

Antisisteminės koalicijos kūrimo sėkmės ir nesėkmės

Žinia, jog įkurtas Nacionalinis susivienijimas „Už Lietuvą Lietuvoje“ (NS) buvo pristatyta šių metų vasario 6 dieną. Pristatyme dalyvavo trijų nedaug įtakos turinčių politinių jėgų – Tautininkų sąjungos, Lietuvos socialdemokratų sąjungos ir Lietuvos centro partijos – pirmininkai. Jie paskelbė, kad naujas politinis susivienijimas kuriamas vertybiniu pagrindu, jo dalyviai sutaria svarbiausiais klausimais, kartu išlaikydami savarankiškumą susivienijimo viduje. Taip pat paskelbta, kad motyvu kurti tokį susivienijimą tapo tai, kad Lietuva neleistinai nukrypo nuo Sąjūdžio numatytos krypties. Pasak susivienijimo steigėjų, tik bendra politinė talka gali padėti į Seimą patekti tautos ir valstybės patriotams.

Nedidelių partijų bendradarbiavimas – vienintelis jų išlikimo kelias. Štai Lietuvos socialdemokratų sąjunga, vadovaujama Arvydo Akstinavičiaus, niekaip nesugeba įtikinti Lietuvos žmonių, kad galima kito kuo socialdemokratinė politika, nei ją įgyvendina LSDP. (...)

Kalbant apie pokyčius, verta pabrėžti vis didėjantį LSDS euroskeptiškumą, kuris atvėrė galimybę glaudžiai bendradarbiauti kiek paradoksaliau (dešinės-centro-kairės) dariniui. Eugenijaus Skrupskelio vadovaujama Lietuvos centro partija (LCP), kurios tikroju vadovu galima drąsiai vadinti Romualdą Ozolą, jau kuris laikas aktyviai ieškojo politinių partijų. Primenu, kad LCP pagrindą sudaro žmonės, kurie nepritarė kažkada pakankamai įtakingos Lietuvos centro sąjungos susijungimui su liberalais bei moderniais krikščionimis demokratais. R. Ozolas po itin tragiškai jo vadovaujama partijai pasibaigus 2000 metų Seimo rinkimų buvo pasitraukęs iš aktyvios politinės veiklos ir daugiausia reikėsi kaip euroskeptiško pažiūrų politikos apžvalgininkas. Tačiau pastaraisiais metais jis vis aktyviau reikėsi kaip politikas, dalyvavo plačiai nuskambėjusiose nacionalistiškai nusiteikusiame jaunimo Kovo 11-osios eitynėse.

Trečioji NS steigėja – Tautininkų sąjunga. Ji atsikūrė po to, kai nesėkme baigėsi politinis bandymas – įlieti tautininkus į Tėvynės sąjungą. Šis bandymas padėjo Gintarui Songailai patekti į Seimą, tačiau jo santykiai su TS-LKD vadovybe tapo vis prastesni. Galiausiai jis buvo pašalintas iš TS-LKD ir paskui save išsivedė nemažą dalį Tautininkų frakcijos šioje partijoje narių. Netrukus prie jų prisijungė kelios tautinės pakraipos visuomeninės organizacijos ir buvo atkurta Tautininkų sąjunga.

Realistiškai vertinant, nė viena iš šių politinių organizacijų pavieniui neturėjo galimybių sėkmingai dalyvauti Seimo rinkimuose, tad sprendimas vienyti jėgas atrodo logiškas. Tiesa, kiek nustebino pasirinktas bendros veiklos modelis, kai pabrėžtinai siekiama išlaikyti visų organizacijų savarankiškumą susivienijimo viduje. Galbūt tai padeda geriau išlaikyti visų NS dalyvių politinį savitumą, tačiau kyla abejonių dėl bendros tapatybės apibrėžtumo. Kitas dalykas – politinė koalicija daugiamandatėje apygardoje privalo su-

Į kovą sugrįžta politikos veteranai

ANDRIUS NAVICKAS

rinkti ne mažiau kaip 7 proc. balsų (t. y. 2 proc. daugiau nei būtinas minimumas atskirai politinei partijai). Ar NS nariai nepervertina savo politinių galimybių?

Logiška buvo tikėtis, kad prie koalicijos prisijungs ir Stanislovo Buškevičiaus vadovaujama „Jaunoji Lietuva“, kuri skelbia panašias politines idėjas kaip ir tautininkai, tačiau ši politinė jėga apsisprendė rinkimuose dalyvauti savarankiškai. Kaip ir Neringos Venckienės vadovaujamas „Drąsos kelias“. NS nariai aktyviai siekė suvienyti jėgas per rinkimus su „Drąsos keliu“, tačiau tokios pastangos baigėsi nesėkme. Kaip ir siekis įtraukti į NS Dariaus Kuolio vadovaujama „Lietuvos sąrašą“. Na, o tai, kad rugpjūčio pradžioje prie susivienijimo prisidėjo Algimanto Matulevičiaus vadovaujama Tėvynės vienybės sąjunga, didesnio politinio svorio vargu ar susivienijimui pridėjo. Tiesa, tai, kad sugebama vienyti, kai kiti skaldosi, sveikintinas žingsnis. Tuo labiau, kad NS pavyko į talką prisikviesti ir politikos veteranus – signatarus.

pasirinkimas?

Suprantu, kad Dalios Grybauskaitės populiarumas bei viešumoje itin dažnai linksnuojama Neringa Venckienė gali sudaryti išpūdį, kad Lietuvos žmonės palankiau vertina politikos nei politikus. Tačiau nepasimirskime, kad B. Valionytė niekada nebuvo „pirmo ryškumo žvaigždė“ Lietuvos politiniame gyvenime, o pastaraisiais metais jos pavardę geriausiai žinojo tie, kurie džiaugėsi signatarės sudarytomis knygomis apie Didžiąją Lietuvą. B. Valionytės pakvietimas kiek išsklaido nuogąstavimus, jog Nacionalinis susivienijimas – tai radikalų sąmbūris. Kita vertus, nelabai tikiu, kad B. Valionytė yra ta politinė figūra, kuri galėtų priversti suklusti politinėmis klisėmis maitinamą Lietuvos visuomenę. Jos pavardė praktiškai niekam nekelia neigiamų sąsajų, tačiau į kovotojos prieš sistemą simbolius ji tinka kur kas mažiau, nei, pavyzdžiui, Neringa Venckienė ar Nijolė Oželytė.

Antruoju NS sąraše įrašytas Sąjūdžio iniciatyvinės grupės narys, patarinėjęs nušalintam prezidentui

Nemanau, kad nesėkmė rinkimuose taptų mirties nuosprendžiu Nacionaliniam susivienijimui „Už Lietuvą Lietuvoje“. Labai tikėtina, kad šios politinės koalicijos pagrindu susikurs neblogų galimybių Europarlamento rinkimuose turinti euroskeptikų politinė platforma.

Šiandien NS skelbiasi esanti pagrindine alternatyva esą ydingai dabartinei „sisteminei politikai“. Iš tiesų šio susivienijimo nariai aktyviai dalyvavo protesto renginiuose prieš Finansinių nusikaltimų tyrimų vadovybės nušalinimą, protestavo prieš valstybės vardu taikytą smurtą Garliavoje. Kita vertus, nepavykus bendro fronto su N. Venckiene ir D. Kuoliu kūrimui, NS rizikuoja ir per artėjančius rinkimus likti politinio gyvenimo paraštėse.

Nacionalinio susivienijimo vadovu išrinktas Gintaras Songaila yra pareiškęs, kad šiai politinei koalicijai per rinkimus pavyks įveikti 7 proc. barjerą ir būsime Seime turėti bent keliolika parlamentarų. Sociologinės apklausos tarsi nesuteikia pagrindo tokiems planams. (...)

NS pavyko suburti gana rimtą politikų kompaniją, tačiau to šiuo atveju vargu ar pakanka. Labiausiai trūksta vadovo, galinčio tapti kovos su neteisinga sistema simboliu.

Susivienijimo kariauna

Kiek netikėtai sąrašo vedle buvo pasirinkta signatarų klubo prezidentė Birutė Valionytė. Tai rodo, jog Nacionalinio susivienijimo steigėjai suvokia, jog svarbiau ieškoti būdų patraukti kuo didesnę rinkėjų skaičių, nei paprasčiausiai džiaugtis savo pavarde sąrašo priekyje. Kita vertus, prisiminkime, jog Lietuvos socialdemokratų sąjunga jau praėjusiuose

Rolandui Paksui Alvydas Medalinskas. 1988 m. jis buvo vienas jauniausių Sąjūdžio iniciatyvinės grupės narių, aktyviai dirbo organizacinį darbą. Jo bendradarbiavimas su R. Paksu vargu ar tas laikotarpis, kuriuo pats A. Medalinskas šiandien norėtų didžiuotis. Tačiau po jo dar buvo bent keli darbo politiniu apžvalgininku metai, bendradarbiaujant su „Lietuvos žiniomis“, bei aktyvi visuomeninė veikla.

Trečiuoju sąraše įrašytas profesorius ekonomistas Antanas Buračas, taip pat dalyvavęs Sąjūdžio iniciatyvinės grupės veikloje, bet vėliau kiek atsitraukęs nuo politikos. Pirmajame dešimtuose dar matome ir kito su Sąjūdžiu politikon pakilusio ekonomisto Audriaus Rudžio, parlamentarą Kazimiero Uokos bei keturių susivienijimą sudarančių politinių organizacijų vadovų pavardes. Pakankamai apgalvotai sudarytą dešimtuką kiek netikėtai baigia dabartinis Seimo narys Gediminas Navaitis, į parlamentą patekęs kartu su Liberalų sąjūdžiu. Šis parlamentaras kadencijos metu labiausiai išgarsėjo paradoksaliais paaiškinimais, kam naudoja kanceliarinėms išlaidoms skirtas lėšas.

Didesnių priešinimosi dabartiniams politiniams įvykiams ženklų jo veikloje nelabai matėsi, todėl tikrai stebina NS apsisprendimas ne tik priimti G. Navaitį į sąrašą, bet ir suteikti jam aukštesnę vietą, nei, pavyzdžiui, signatarui **Nukelta į 9 psl.**

Nūnai Lietuvos televizijos vis dažniau parodo įdomių laidų istorinėmis temomis. Omenyje pirmiausiai turiu Lietuvos tematiką. Sakykime, „XX amžiaus slaptuosius archyvus“. Už serialo pasirodymą viešumoje privalome dėkoti dr. istorikui Arvydui Anušauskui bei TV žurnalistei Gražinai Sviderskytei.

Ypač išpūdinga serija, kurioje pasakojama, kaip tuometiniai mūsų nedraugai, įskaitant Lenkiją, Vokietiją ir Rusiją, Lietuvoje rengė įvairiausio pobūdžio neramumus, perversmus, pučius. Toje serijoje užtektinai įtaigiai ir išsamiai atskleidžiama, kokius sudėtingus galvosūkius narpiojo ano meto mūsų slaptosios tarnybos. Svarbiausia, kad mūsų tarpukario žvalgai galvosūkius ne tik tirdavo, bet ir ištirdavo. Ano meto Lietuvos žvalgyba mokėjo grumtis net keliuose frontuose. Antano Smetonos valdymo laikotarpis buvo užtektinai prasmingas. Tai turėtų pripažinti net aršiausi „smetoninio režimo“ kritikai.

Tačiau kiekviena pirmosios Lietuvos nepriklausomybės laikotarpio pergalė – tarsi priekaištas mūsų nūdienai. 1918–1940 metų sėkmingos žvalgybinės ir kontržvalgybinės operacijos bylote byloja, kad net ir negausi tauta, patekusi į itin nepalankią geopolitinę padėtį, pajėgi priešintis kelis sykius gausesnėms jėgoms. Deja, šiandieninės mūsų slaptosios ir specialiosios tarnybos neturi kuo pasigirti.

...

Pastarųjų kelerių metų įvykiai byloja, jog Kremliaus politika mums nieko gero nežada. Pagrindinis, nors viešai ir neskelbiamas Kremliaus uždavinys – kryptingai kurstyti antibaltiškas nuotaikas. O kurstydamas tokias nuotaikas dabartinė Rusijos vadovybė, pasitelkdama pagalbą neblogai finansuojamus fondus, tarp Lietuvos ir Latvijos rusakalbių karštingai ieško bendraminčių. Siekdamas ir savo politines užmačias įvelti kuo daugiau Baltijos valstybių rusakalbių, Kremlius į Vilnių, Rygą ar Daugpilį siunčia savo emisarus, kurie ten rengia kryptingus susitikimus, seminarus, pasitarimus. Nuoša-

Švediškak akibrokštas

GINTARAS VIŠOCKAS

lyje nepaliekami ir ambicingi Lietuvos planai Visagine pastatyti naują atominę jėgainę. Minėti Rusijos emisariai akivaizdžiai bando suburti tuos, kurie abejoja Lietuvos, kaip atominės šalies, perspektyvomis.

Baltijos valstybės teisingai pasielgė, kelis Rusijos piliečius, aršiausiai propagavusius antilietuviškas ir antilatviškas nuotaikas, paskelbdama nepageidaujamais asmenimis – *persona non grata*. Nėra reikalo išleisti tų, kurie į Vilnių ir Rygą atvyksta tik tam, kad žlugdytų lietuviškumą ir latviškumą. Taigi jau žinome kelias Baltijos valstybėse nepageidaujamais asmenimis paskelbtų Rusijos piliečių pavardes. Taip pat išsiaiškinome, jog svarbiausia šių Rusijos piliečių tribūna – internetinė svetainė Regnum.ru, jog prie jų šliejasi ir dėl sovietinės okupacijos neigimo nuteistas „Fronto“ vadovas Algirdas Paleckis.

Taigi gera pradžia – pusė darbo. Bet tuo pačiu nederėtų pamiršti ir klausimo: o kiek daug tokio pobūdžio pavojų dar nesame įvardinę? Galų gale, ar laiku įvardinsime, ar sugebėsime laiku neutralizuoti? Juk mūsų, latvių ir estų jėgos nėra beribės. Šiandien reikia išmanyti Rusijos federalinės saugumo tarnybos FST veikimo būdus.

Todėl ir svarstyti, kokie turėtų būti mūsų svarbiausi uždaviniai. Bet mes vis dar rašome knygas apie KGB, vis dar renkamės į partizanų, tremtinių ir politinių kalinių sąskrydžius Ariogaloje, nors jau privalėtume rengti analitines studijas apie FSB planus ir numatyti Baltijos valstybėse *persona non grata* paskelbtų Rusijos piliečių veiksmus.

...

Viena iš Lietuvai draugiškų valstybių tyčia ar netyčia pridare ne-

malonumų, įveldama mus į vadinajamą „pliusinių meškiukų skandalą“. Švedų lakūnų skrydis iš Lietuvos į Baltarusiją, pasirodo, – ne iš pirmo lauztas faktas. Beje, skrydis nebuvo palaimintas valdžios. Ir dėl neteisėto įsiveržimo į Baltarusijos oro erdvę kalti ne tik privačiai švedų bendrovei atstovavę pilotai, bet ir mes, lietuviai. Kad esama švedų kaltės – menka paguoda. Jei baltarusiai sumanys keršyti, lengviau jiems bus nubausti Lietuvą nei Švediją, juk Lietuva – arčiau nei Švedijos Karalystė.

Iškalbinga detalė: niekam nemalonią tiesą apie skrydį ilgokai neigė pats Baltarusijos prezidentas Aleksandr Lukašenka. Neigė ir Lietuvos krašto apsaugos ministerijos vadovybė. Tačiau Seimo NSGK vadovas pastaruoju metu viešai pareiškė LRT televizijai, jog švedų lakūnų valdomo lengvojo lėktuvo skrydis nebuvo pastebėtas dėl taryk Karmėlavos oro erdvės stebėjimo ir kontrolės bazėje budėjusių estų specialistų aplaidumo. Tiesa, jau kitą dieną kalbėdamas su Lietuvos televizijomis, Seimo NSGK pirmininkas įrodinėjo, jog nė viena Lietuvos tarnyba nepadarė jokių klaidų, nes vadovavosi mūsų įstatymais.

O įstatymai, pasirodo, turi mažyčių spragų. Ministras pirmininkas Andrius Kubilius tvirtino, esą Baltarusijos oro erdvės pažeidimas – privačių asmenų veikla. Suprask, nei Švedijos, nei Lietuvos valstybės čia nieko dėtos. Ironiškai svarstant, gal ištis kaltų nėra. Tačiau šiuo konkrečiu atveju svarbiau yra ne tai, kaip į šį atvejį žiūri oficialūs Stokholmas ir oficialūs Vilnius, bet kokius keršto planus kuria nenuspėjamas Baltarusijos vadovas. Svarbu ne tai, ką mano mūsų premjeras, svarbu, kokių priemonių griebsis piktasis Lukašenka.

Žinoma, Lietuvos Generalinė prokuratūra pradėjo ikiteisminį tyrimą. Prezidentei Daliai Grybauskaitėi teisinosi Lietuvos kariuomenės vadas, šiam – Lietuvos karinių oro pajėgų vadas. Šį atvejį uždaramė posėdyje aptarė Seimo NSGK. Išvados, anot Seimo NSGK pirmininko, greičiausiai bus pateiktos iki rugsėjo pabaigos. Bet karti gyvenimiška patirtis byloja, jog svarbiausių paaiškinimų Lietuvos piliečiai greičiausiai nesulauks. O juk šio skrydžio priežastis, naudą bei pasekmes būtina nuodugnai aptarti dar ir dėl to, jog Lukašenka šį sykį itin supyko.

Štai ims ir savo krovinių srautus nukreips ne Klaipėdos pusėn. Lietuva be nuostolių iš balos neišliptų. Seimo NSGK vadovas tikino norįs manyti, jog oficialusis Minskas nesieims ekonominių priemonių, nes ekonominių apribojimų pasekmes pirmiausiai pajus skurdžiai gyvenantys baltarusiai.

Menka paguoda. Naivu manyti, jog Lukašenka nuoširdžiai pergyvena dėl smunkančio baltarusių pragyvenimo lygio. Diktatoriams tokie dalykai paprastai nerūpi. Be to, Lietuva irgi priskirtina ne itin socialiai gyvenančių šalių grupei. Todėl „pliusinių meškiukų“ desantas galės pakentti ir skurdžioms lietuviškoms kišenėms.

Jokiu būdu nenorėčiau sutikti, jog, vadovaudamiesi išskirtinai ekonominiiais sumetimais, neturėtume spausti oficialiojo Minsko. Tačiau ar „pliusinių meškiukų“ išmėtymas virš Minsko – būtent ta akcija, dėl kurios buvo verta laužyti ietis?

Akivaizdu, jog Europos Sąjunga neranda būdų, kuriais būtų įmanoma bent jau stabdyti Lukašenka antikonstitucinius, antidemokratinus išpuolius. Matyt, nežinodama, ko griebtis, ir kuria akibrokštus, kurie neatneša apčiuopiamos naudos nei Švedijai, nei Lietuvai, nei, galų gale, – patiems baltarusiams. O Lietuva ir vėl įvelta į diskusijas bei tyrimus, kurie jai – nereikalingi.

Gintaras Višockas – Lietuvos žurnalistas, interneto tinklalapio *Slaptai.lt* steigėjas.

LAIŠKAI

APIE MŪSŲ BENDRAI ĮGYTO TURTO SAUGOJIMĄ

Jeronimas Tamkutonis „Draugo“ laiškų skyriuje (2012 m. liepos 31 d.) iškėlė labai svarbų klausimą – kas galėtų perimti a. a. dr. Jono Adomavičiaus ir jo talkininkų įsteigtą ALVUD'ą ir jų pastangų dėka išsigytą didžiulį turta?

ALVUD'o steigėjams ir turto valdytojams išėjus į Amžinybę, draugijos veikla sustojo. Pagal Illinois valstijos reikalavimus, organizacijos, turinčios atleidimą nuo mokesčių arba leidimą veikti kaip visuomeninės organizacijos, bent kartą per metus turi sušaukti narių, rėmėjų ir aukotojų susirinkimą. Apie įvyksiantį viešą susirinkimą turi būti pranešta bent priešvieną mėnesį.

Jau praėjo keli metai po dr. Adomavičiaus ir kitų šios organizacijos steigėjų mirties, bet neteko girdėti apie ruošiamus metinius narių, rėmėjų ir aukotojų viešus susirinkimus. Taip pat neteko spaudoje skai-

tyti viešų pranešimų apie vykstančius ALVUD'o susirinkimus, skirtus vaikų auklėjimui ar suaugusiems.

Kaip Tamkutonis pastebi, lietuviai yra prasti savo bendrai įgyto turto saugotojai. Į šį skaičių įeitų „Seklyčios“ pastatai, Lietuvių Dukterų draugijos namai. Neaiški ateitis laukia ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos gražiosios lietuvių bazilikos. Į „Seklyčios“ pastato remontą įdėta daug visuomenės paaukotų pinigų. Atrodo, kad buvusieji JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybai ir Krašto valdybai pritrūko energijos rūpintis šiais pastatais, ji nepajėgė išrinkti ir Socialinių reikalų tarybos. Šių metų rugsėjo mėn. pabaigoje bus renkami nauji LB Tarybos ir Krašto valdybos pirmininkai, reikia tikėtis, kad jie susidomės ir šiais pastatais.

Užsidarė pradžios mokykla prie Šv. Mergelės Marijos Gimimo parapijos. Pastatą greičiausiai perims Čikagos vyskupija, jeigu nebus atidaryta lietuviška mokyklėlė. Parapijos maldos namų lankytojų skaičius mažėja

kas savaitę. Administratorius kun. Jaunius Kelpšas deda daug pastangų, kad vienintelė lietuviška parapija Čikagoje būtų išsaugota, bet jei nebus pakankamai lankytojų, vyskupija ją uždarys. Buvusios mokyklos skolos „smaugia“ parapiją, nes vyskupija ima labai didelius procentus už paskolintus pinigus. Kunigas deda pastangas surasti geradarius, galinčius prisidėti prie skolų mažinimo.

Antanas Paužolis
Chicago, IL

AČIŪ

Gavusi „Draugą“ visados perskaitau „Redakcijos žodį“ – redaktorių pasisakymus įvairiomis temomis.

Ten viena iš redaktorių Laima Apanavičienė vis parašo, kas man arčiau širdies. Paskutinį kartą (2012 m. rugpjūčio 14 d.) ji rašė apie Žolinę – Švč. Mergelės Marijos Ėmimą į Dangų šventę, Žolinės papročius ir

kaimą. Ji sugrąžino mane į vaikystę, kai praleisdavau vasaras kaime pas močiutę. Ačiū, lauksiu daugiau.

Adelė Lietuvninkienė
Lemont, IL

BIOGRAFINIS PATIKSLINIMAS

Šių metų rugpjūčio 23 d. „Drauge“ paskelbtame Mečio Šilkaičio straipsnyje apie Romą Mastienę išivėlė netikslumas. Ten rašoma, kad ji baigė Einstadt stovyklos lietuvišką gimnaziją Vokietijoje. Iš tikrųjų ji, tuo laiku Ramutė Marija Vilčinskaitė, baigė Eichstatt lietuvių gimnazijos antrąją laidą. Pirmąją tos pačios gimnazijos laidą 1946 m. baigė Valdemaras Adamkavičius (vėliau – Valdas Adamkus), tapęs Lietuvos Respublikos prezidentu. Tokia informacija pateikta Vincento Liulevičiaus knygoje „Lietuvių švietimas Vokietijoje“, išleistoje Čikagoje 1969 m.

Romualdas Kriaučiūnas
Lansing, MI

TELKINIAI

New York, NY

Viešnagė JAV lietuvių ateitininkų ir skautų stovyklose

2012 m. rugpjūčio 5 d. Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New York Valdemaras Sarapinas su žmona Vyte apsilankė Maine valstijos Kennebunkport mieste išikūrusioje Amerikos lietuvių ateitininkų stovykloje, o rugpjūčio 18–19 d. savaitgalį lankėsi JAV lietuvių Atlanto regiono skautų stovykloje Bolton, Massachusetts, kurioje visą savaitę stovyklavo apie 200 jaunųjų skautų bei jų šeimos narių.

Gen. konsulas ateitininkų stovyklos dalyviams skaitė paskaitą tema „Mūsų visų sutelktomis pastangomis – į modernią, pasauliui bei naujovėms, Lietuvą“, pristatė Lietuvos pasiekimus transatlantinių organizacijų veikloje, užtikrinant nacionalinį saugumą, Vyriausybės atliktus darbus siekiant energetinės nepriklausomybės, suvaldant ekonominę padėtį, pritraukiant į šalį investicijas bei skatinant turizmo plėtrą. V. Sarapinas paragino ateitininkus aktyviau dalyvauti modernios valstybės kūrimo ir pristatyti Lietuvą kaip modernią, kuriančią ir jaukią šalį, sugebančią įveikti bet kokius iššūkius.

Stovyklos dalyviams jis taip pat linkėjo nuosekliai laikytis penkių didžiųjų ateitininkų principų – katalikiškumo, tautiškumo, visuomeniškumo, inteligentiškumo ir šeimyniškumo, bei tęsti iškiliųjų ateitininkų Prano Dovydaičio, Stasio Šalkauskio, Mykolo Krupavičiaus, Antano Maceinos ir kitų darbus.

V. Sarapinas taip pat dalyvavo vienuolių pranciškonų koplyčioje aukotose lietuviškose Mišiose, kituose ateitininkų savaitės renginiuose.

Skautų stovykloje gen. konsulas NY susipažino su skautų veikla, dalyvavo jų užsiėmimuose bei renginiuose, naujų skautų „išventinime“ bei šv. Mišiose, kurias aukėjo kunigas iš Boston Stepas P. Žukas.

Iškilingos skautų stovyklos uždarymo metu generalinis konsulas atkreipė dėmesį, jog daug šiuolaikinio pasaulio vadovų, politikų, moks-

Amerikos lietuvių ateitininkų susitikimas.

Vainiaus V. Petkevičiaus nuotr.

lininkų, menininkų vaikystėje ir jaunystėje buvo skautai, iki šiol pripažįstantys, kad skautybės idėjos bei vertybės juos lydėjo ir tebelydi visą gyvenimą. V. Sarapinas linkėjo jauniems skautams puoselėti šias vertybes, patikindamas, jog jos padės išsiugdyti jiems pareigingumo ir atsakomybės jausmą, išmokys pasitikėti savimi bei siekti užsibrėžto tikslo, skatins rinktis aktyvų, prasmingą, bendruomenišką gyvenimo kelią.

V. Sarapinas pažymėjo, jog jis visados žavėjosi skautų priesaikais, teigiančiais, jog skautas visados laikosi savojo žodžio, yra ištikimas Dievui ir Tėvynei, yra brolis kitam skautui, yra mandagus ir riteriškas, yra gamtos draugas, paklusnus tėvams ir vyresnybei, yra linksmas, bet kartu ir santūrus ir niekad nenustojantis vilties, yra skautas savo mintyse, žodžiuose ir darbuose. Jis linkėjo visados jų laikytis ateityje. „Jūsų šūkis ‘Budėk’ arba ‘Vis budžiu’ atskleidžia jūsų garbios organizacijos veiklos prasmę – niekadados nebūti abejingam,

Iš k.: Lietuvių skautų išeivijoje tarybos pirmininkas Gintas Taoras, paskautininkė Aldutė Bulotaitė-Belzer ir LR gen. konsulas New York Valdemaras Sarapinas.

Gen. konsulato New York nuotr.

visados būti budriam ir pasiruošusiam pagelbėti kitiems”, – kalbėjo V. Sarapinas. Gen. konsulas padėkojo skautų stovyklos vadovams už jų

sunkų bei atsakingą, tačiau kartu ir labai prasmingą darbą.

LR generalinio konsulato New York info

Seven Springs, PA

Lietuvos vyčių centro valdybos posėdžiai

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Lietuvos vyčių centro valdybos ir komitetų pirmininkų posėdžiai vyko prieš ir po metinio Lietuvos vyčių suvažiavimo/seimo š. m. rugpjūčio 1 d. ir rugpjūčio 5 d. Seven Springs, Pennsylvania.

Sąskrydis prieš suvažiavimą

Sąskrydį, kuris vyko viešbutyje „Seven Springs Resort”, atidarė ir jam vadovavo Lietuvos vyčių centro valdybos pirmininkė, garbės narė Bernice Aviža. Prieš pradėdant posėdį, dvasios vadas prelatas kun. dr. Juozas Anderlonis sukalbėjo maldą. Posėdyje dalyvavo 26 asmenys: centro valdybos nariai ir komiteto pirmininkai bei svečiai. Pirmininkė Aviža valdybai ir komiteto pirminin-

kams pristatė numatomą posėdžio darbotvarkę.

Pranešta, kad centro valdybos pirmininkė jau kalbėjo su kandidatu į archyvų specialistas, kuris galėtų tvarkyti Lietuvos vyčių istorinę medžiagą. Po šio suvažiavimo įvyks dar vienas susitikimas su juo.

Ritualų komiteto pirmininkė Georgianna Macke pranešė, kad 4 nariai bus pakelti į 4-ąją laipsnį. Dėl sveikatos būklės ir kitų priežasčių šie asmenys posėdyje negalėjo dalyvauti, todėl nutarta žymenis ir medalius įteikti trims nariams, nedalyvavusiems praėjusių metų suvažiavime.

Pranešta, jog Šimtmečio komiteto kopirmininkai – garbės narys Robert A. Martin, Jr. ir Phyllis Gendreau – susitiks suvažiavimo metu aptarti planus dėl artėjančio jubilie-

jaus, kuris įvyks 2013 m. liepos mėn. 25–28 d. Quincy, MA.

Daug laiko buvo skirta seimo/suvažiavimo plano aptarimui. Buvo pranešta, kad suvažiavime dalyvauti užsiregistravo 80 delegatai ir 9 jauni vyčiai. Gauta 11 sveikinimų raštu.

Centro valdybos išdininkė Debbie Martin-Rudmin skaitė pranešimą apie numatytą 2012–2013 m. biudžetą. Sąskrydis baigtas malda.

Posėdis po suvažiavimo

Sekmadienį, rugpjūčio 5 d., ryte vykusį centro valdybos posėdį atidarė ir jam vadovavo nauja Lietuvos vyčių centro valdybos pirmininkė, garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė. Prelatas kun. Anderlonis buvo pakviestas sukalbėti maldą. Posėdyje dalyvavo 26 centro valdybos nariai,

komiteto pirmininkai bei svečiai.

Centro valdyba teisiniu patarėju patvirtino Saulių Kuprį, žurnalo „Vytis“ redaktoriumi – garbės narį Robert A. Martin, Jr., o „Vyties“ verslo vadybininke – Phyllis Genreau. Taip pat buvo patvirtinti Amerikos lietuvių tarybos atstovai: Petras Povilas Zansitis ir Jonas Mankus bei organizacijos padalinių – Šv. Kazimiero gildijos, Lietuvos vyčių fondo ir Šiluvos Mergelės fondo – direktorių tarybos ir valdybos.

Ateinantį centro valdybos posėdį numatyta sušaukti š. m. lapkričio mėn. 10 d. Jį globos 3 kuopa, veikianti Philadelphia, PA.

Regina Juškaitė-Švobienė – Lietuvos vyčių centro valdybos pirmininkė, garbės narė ir ryšių su visuomene komiteto pirmininkė.

Kaip sekasi Vidurio vakarų apygardai?

Pokalbis su šios apygardos valdybos pirmininke Birute Kairiene

SIGITA ŠIMKUVIENĖ

Per JAV LB Tarybos suvažiavimus ar po jų pradėdama kalbėti apie šios organizacijos įstatų keitimą dėl apygardų, užsimenama apie jų nereikalingumą. Iš savo pačios patirties žinau, kad lengviau artimą ryšį palaikyti su dešimčia negu su šešiasdešimčia visuomenininkų. Galiu drąsiai teigti, kad gerai dirbantis apygardos pirmininkas palengvina vieno ar kito projekto, kurį ruošia Krašto valdyba, atlikimą.

Todėl šįkart kalbinu Vidurio vakarų apygardos valdybos pirmininkę **Birutę Kairienę** ir prašau jos papasakoti apie jos vadovaujamos apygardos veiklą plačiau.

– **Miela Birute, kaip pasikeitė LB veikla nuo to laiko, kai Jūs atėjote į aktyvią visuomeninę lietuvišką veiklą. Įdomu būtų sužinoti kaip vyksta veikla Jūsų apygardoje, gal turite pasiūlymų, kaip galėtume išjudinti kuo daugiau lietuvių bendrai veiklai?**

– Nemanau, kad Lietuvių Bendruomenės veikla tapo skurdesnė ir neįdomi. Šiame naujų technologijų amžiuje viskas taip greitai vystosi ir keičiasi – bendravimo priemonės ir įrankiai, kad keičiasi ir žmoniškųjų vertybių kriterijai. „Lietuvių Chartos“ pagrindinė nuostata, sakanti, „kad lietuvis turi prigimtine teise laisvai išpažinti ir ugdyti savo tautiškumą per mokslą, kultūrą, švietimą ir šias vertybes perduoti kitoms kartoms“, visada išliks LB veiklos pagrindu. Kaip ir kokiais būdais mes sugebėsime tai skleisti ir perduoti jaunimui, tai ir apspręs organizacijos gyvavimą. Šiuo metu Vidurio vakarų apygardą sudaro 10 apylinkių ir dvi vietovės. Vienos iš jų dirba labai aktyviai, kitos – kiek lėčiau. Apylinkių veikla, manau, labai priklauso nuo ten gyvenančių žmonių, jų poreikių ir ypač nuo apylinkės valdybos pirmininko ir jos narių aktyvumo ir sumanumo.

Ne paslaptis, kad mūsų Lietuvių Bendruomenė nėra itin populiarī organizacija tarp jaunesnės kartos, kaip mes to norėtume. Daug kartų girdime iš vyresniosios kartos, kaip anksčiau buvo, kaip visi dirbo ir aukojosi.

– **Išvardink kelias priežastis, kodėl jaunimas neina į LB renginius? Ar mūsų veikla jam atrodo nuobodi?**

– Taip, jaunimas nėra dažnas lankytojas LB veikloje ir renginiuose. Turbūt dėl to, kad nežinome ar tiesiog nepažįstame jaunimo poreikių, trūksta naujoviškos reklamos apie Bendruomenės darbus. Dar vienas dalykas, kuris atstumia jaunimą nuo LB veiklos, tai nepasitikėjimas jaunu žmogumi, jo sugebėjimų neįvertinimas. Per šiuos paskutinius šešerius metus bedirbant apylinkės valdyboje teko ne kartą susidurti su faktu, kai jaunuolis entuziastingai prisijungia prie bendruomenės veiklos, bet jam yra pasakoma, kad jis čia nieko neišmano ir jo sprendimai yra nevykę. Aišku, šis žmogus tikrai negrįš į bendruomeninę veiklą ir blogą požiūrį į ją paskleis tarp savo draugų. O jei būtų pasielgta atvirkščiai – išsiklausyta į jo nuomonę, tai padėtų geriau

suprasti jaunimą, jo poreikius. Suprantama, egzistuoja kartų skirtumai, bet mes turėtume būti tolerantiškesni vieni kitiems, pasistengti suprasti skirtingą nuomonę. Žinau, kad be jaunimo nebus LB ateities. Mes savo noru kertame šaką, ant kurios patys sėdime.

– **Gerbiama pirmininke, paskutiniu metu daug kalbama apie apygardų nereikalingumą. Kokia būtų Jūsų nuomonė? Kaip sekasi, vadovauti tokiam gausiam apylinkių būriui?**

Birutė Kairienė Pasaulio lietuvių centro Lemonte gegužinėje, vykusioje šį sekmadienį. Inos Stankevičienės nuotr.

– Kalbas apie apygardų nereikalingumą esu girdėjusi. Mano nuomone jos yra reikalingos, kai reikia rengti rinkimus ar kokį didesnį renginį, kuris apylinkei yra ne pagal jėgas. Man likimas dažnai iškrečia pokštą. Į Vidurio vakarų apygardos pirmininkės postą papuoliau visai atsitiktinai. 2010 metų vasarą iš pareigų pasitraukus tuometinei apygardos pirmininkei Irenai Vilimienei, man, tada buvusiai apygardos vicepirmininkei, atiteko šis postas. Buvo tikrai nelengvas laikotarpis, mat tuo metu vadovavau ir Lemont apylinkei. Lemont apylinkė labai didelė, savo sąrašuose turime netoli tūkstančio žmonių, tai ir renginių turime nemažai. Patirties vadovauti apygardai turėjau labai mažai. Bet mane supo geri žmonės, kurie visada patardavo, pasakydavo gerą žodį, o kai reikia, ir pakritikuodavo. Valdyboje tuo metu išdininke dirbo Genovaitė Treinienė, turinti ilgametę bendruomeninės patirtį, sekretorė Zita Litvinienė, Algimantas Barniškis – žmonės, kuriais aš visada galėjau pasitikėti.

Apylinkių pirmininkai visada noriai ateidavo į pagalbą, kai to reikėdavo. Savo visuomeniniame darbe laikausi nuostatos ne vadovauti, o padėti – tegul apylinkės pačios tvarkosi pagal vietines sąlygas. Ir jei kam nors reikia pagalbos ar paramos, mes visada padėdavome, stengėmės vykdyti prisiimtus įsipareigojimus.

Sklandžiai praėjo rinkimai į LB XX Tarybą. Visos apylinkės, kurios organizavo rinkimus, laiku pristatė rinkimų rezultatus. Esu dėkinga visiems rinkiminių komisijų pirmininkams ir nariams už tvarkigai atliktą darbą. Parėmėme už Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimą pasisakančių visuomeninių judėjimų, stengėmės dalyvauti apylinkių renginiuose.

– **Lankydamasi Jūsų apygardos suvažiavime džiaugiasi, matydama, kad šiais metais susirinko didesnis veikėjų būrys, buvo galima pamatyti keletą naujų veidų, jaunesnių bendruomenininkų. Kokias apylinkes norėtumėte išskirti, kokia veikla Jus žavi?**

– Kaip minėjau, apylinkių veikla priklauso nuo vietinių poreikių ir ten dirbančių žmonių entuziazmo. Džiaugiuosi įvairiapusiška Brighton Park apylinkės veikla, kuriai ilgus metus vadovauja Salomėja Daulienė, taip pat Cicero, IL apylinkės veikla

Jūratė Liutkienė, o apylinkei – Daina Jankevičius.

Norėčiau paminėti išmoningai dirbančią Waukegan–Lake County apylinkę (pirmininkas Algimantas Birgiola). Šios apylinkės veikla gali būti pavyzdys, kaip sudominti jaunus žmones, tėvelius LB veikla, kaip reklamuoti savo bendruomenę. Laikraščiai mirgėte mirga nuotraukomis iš įvairių renginių, o kas nenorės savęs ar savo vaiko pamatyti spaudoje?

Yra keletas apylinkių, vietovių, kur veikla dėl vienokių ar kitokių priežasčių yra beveik apmirusi. Mūsų tikslas ir būtų atgaivinti tų apylinkių darbą, prikelti jas naujam gyvenimui. Labai svarbu, kas vadovauja apylinkei, kaip sugeba suburti žmones vienam bendram tikslui.

– **Kas, Jūsų nuomone, yra svarbiausia LB visuomeninėje veikloje?**

– Tikėjimas, kad tu dirbi bendram tikslui, savo tautos labui. Kad ir tu pridėsi nors mažą smiltelę prie lietuviškumo, prie tos garbingos istorijos, kurią mūsų bočiai taip sunkiai iškovojo, išsaugojo iki mūsų laikų; kad būsime ne praradėjai, o kad perduosime tą lobį ateities kartoms. Labai svarbu mokėjimas bendrauti su įvairių kartų žmonėmis, taip pat matyti žmoguje gera, paskatinti, padrąsinti kitą.

– **Šiais metais rugpjūčio 6–10 d. viešėjote Vilniuje, kur kaip viena iš 30 JAV LB atstovų dalyvavote PLB Seime. Kaip atėjote į Lietuvių Bendruomenę, kaip pradėjote savo veiklą?**

– Dar nuo vaikystės man įaugo į kraują meilė Lietuvai, gimtam kraštui. Prisimenu, kaip mama mus vakarais susisodindavo aplinkui ir verpdama dainuodavo partizaniškas dainas. Pasakodavo įvairias istorijas, kokie šaunūs vyrai partizanai buvo, kokie netikėliai rusai. Todėl ir aš pati, Lietuvai atgavus Nepriklausomybę, gal 10 metų nesiklausiau rusiškų dainų, nežiūrėjau rusiškų filmų. Aišku, tai kvaila, taip pamiršau rusų kalbą, bet tai buvo mano savotiškas protestas.

Likimas taip lėmė, kad jaunystėje susipažinau su „Žygiaiviais“ – jaunimo-studentų organizacija, kurie per folklorą, per etnografiją stengėsi išlaikyti tautiškumą.

Nukelta į 8 psl.

Birutė Kairienė su šeima.

Senelio sesers pėdsakais Amerikoje

arba kaip ieškoti giminių dokumentų Jungtinėse Valstijose

KARILĖ VAITKUTĖ

I dalis. Ellis sala

Nežinau, kaip yra iš tikrųjų, bet, manau, kad nemažai žmonių, perkopusių 45 ar 50 metų slenkstį, ima domėtis kai kuriais dalykais, kuriais visai nesidomėjo jaunystėje. Vienas tokių dalykų – šeimos šaknų paieškos, senelių ir prosenelių istorijos. Žinoma, kai kuriose šeimose visi žino viską: iš kur kilę, kas buvo protėviai, ką veikė, kur gyveno. Tačiau tikrai nemažai yra tokių, kurie, sulaukę brandaus amžiaus, sako: „Gaila, kad nepasiskėkėjau su seneliais ar proseneliais vaikystėje, jaunystėje, būčiau daugiau žinojęs. Gaila, kad jie nieko man nepasakojo, o jei pasakojo, tai neatsimenu. O dabar taip būtų įdomu žinoti, iš kur mes, kas įvyko su mūsų gimine, kokiuose kraštuose jie gyveno, ką veikė.“

Man irgi atsitiko panašiai. Atvykusi į Čikagą ir šiek tiek susipažinusi su lietuvių gyvenimu čia, prisiminiau, kad keli mano tolimi giminės į Ameriką išvyko XX a. pradžioje. Tačiau kur dabar rasti „atšalusius pėdsakus“? Iš vaikystės prisimenu plačią palangę senelių nedidukėje virtuvėje, viename Kauno kooperatiniame bute. Ant plačios baltai dažytos palangės išsikėtojęs augo senelių didžiai garbinamas alijošius, o šalia dažnai būdavo padedami senelio akiniai ir paštas – laikraščiai, žurnalai, laiškai. Kartas nuo karto ant palangės matydavau padėtus mūsų tuometiniams laikams neįprastai didelius ir neįprastai spalvotus Kalėdų ar Velykų atvirukus. Tai buvo sveikiniai iš Amerikos, kuriuos didžiųjų švenčių proga seneliui siųsdavo jo vyresnė sesuo Marijona.

Vaikystėje Marijona man tiek ir tebuvo „apčiuopiama“ – spalvotas blizgučiais nubarstytas atvirukas. Vėliau teko pamatyti ir jos atvaizdus nuotraukose, tiesa, mažose, neryškiose. Nuotraukos buvo darytos, kai Marijona tarybiniais metais lankėsi Lietuvoje. Tarp pulkelio jaunesnių brolių ir seserų stovėjo mažutė moterėlė striuka krempleno suknele ir garbanotu peruku ant galvos. Iš Lietuvos išvykusi Marijona Česnavičiūtė po pusės šimtmečio gimtinės aplankyti sugrįžo kaip Mary Bruzas. Nežinia, kaip pati ji save vadino, bet dokumentuose ir ant vokų juodu ant balto tegali perskaityti: „Mary Bruzas.“

Tai štai šią senelio seserį ir atsiminiau, atvykusi į Ameriką. Senelis pasakojo, kad ji buvusi pati vyriausia iš aštuonių vaikų, o mano senelis, nors ir antras iš eilės, buvo už ją gerokai jaunesnis. Taigi kur pradėti ieškoti tų pėdsakų, jei žinai tik vieną kitą faktą: vardą, pavardę, apytiksliai išvykimo datą ir gal paskutinės gyvenamosios vietos adresą.

Pradėti galima „nuo pradžios“, maštant daugiau mažiau logiškai. Kokius dokumentus apie asmenį galima atrasti JAV archyvuose? Kaip ir Lietuvoje, taip ir čia: gimimo, santuokos, mirties liudijimus, teismo bylų dokumentus, ėmimo į kariuomenę įrašus. Tačiau imigranto gyvenimo Amerikoje pati pradžia – imigracijos dokumentai. Imigrantai į JAV plaukė nuo „neatmenamų laikų“. Na, ne nuo tokių jau labai neat-

menamų, bet vis tiek – nuo seniai. Laivai atplaukdavo į įvairius uostus (Boston, Philadelphia, Baltimore, San Francisco ir Savannah, Miami ir New Orleans), tačiau iš jų dabar geriausiai žinomas – Ellis saloje (Ellis Island), New York, įsikūręs uostas, veikęs nuo 1892 iki 1954 metų.

1890 m. prezidento Benjamin Harrison parėdymu šis uostas tapo pirmąja Amerikos federalinės imigracijos stotimi. Prieš tapdama Ellis sala, ji buvo žinoma kaip Austrių (Oyster) sala, nes aplink ją vandenyne gerai veisėsi ir buvo žvejojamos austrės. 1770 m. salą išigijo toks Samuel Ellis, o iš jo salą 1808 m. nupirko Amerikos valdžia. Tačiau buvusio savininko pavadinimas prilipo ir pasiliko.

būdavo užrašyta angliškai vadina-mame „List or Manifest for Alien Passengers for the United States of America“. Šiame sąraše apie imigrantą būdavo surašomi šie duomenys: vardas, pavardė, amžius, lytis, šeimyninė padėtis, užsiėmimas, vieta, kurioje gyveno prieš išvykdamas, į kurį uostą atvyko, į kurią vietą JAV vyksta, ar anksčiau yra buvęs Amerikoje, kada ir kur, giminaičio, pas kurį vyksta vardas, pavardė ir gyvenamoji vieta. Nuo 1903 m. pradėta įrašinėti ir imigranto rasė, nuo 1906 m. – apibūdinti išvaizdą ir nurodyti gimimo vietą, o nuo 1907 m. prašyta pasakyti, koks artimiausias imigranto giminė liko gimtinėje ir koks jo adresas (paprastai tik miestas ar kaimas).

ir apskritai buvę „be klasės“. Laivas, kuriuo atplaukė senelio sesuo, vadinosi „Noordam“. Ellis salos internetinė svetainė siūlo pasižiūrėti ir laivo paveiksluką, ir dar net šiek tiek laivo istorijos pasiskaityti. Įrėmintą laivo nuotrauką už šiokią tokią sumą galima ir užsisakyti ir vėliau ant sienos pasikabinti, kad amžinai būtų galima atsiminti, kokio laivo triume mirtimi vadavosi proseneliai, kol atplaukė į pasakų kraštą.

Marijonos „Noordam“ – nieko sau laivelis! Nors, kaminas tik vienas, tai gal tokį laivą reikėtų laikyti mažu? Skaitau, kad pastatytas Airijoje 1902 m., o keleivių jame tilpo iš viso 2,278. 1,800 iš jų – trečiosios klasės „beklasiai“. 1914 m. laiveliui nepasisėkė – užplaukė ant minos

Collinwood rajonas Cleveland, kur gyveno straipsnio autorės giminės.

Tikriausiai ne vienam matytas tradicinis paveikslėlis: laivo denyje stovi apšepusių pavargėlių imigrantų iš Rytų Europos minia su „venzliukais“ rankose ir žiūri į šviesų rytojų, kurį skaisčiu deglu nušviečia Laisvės statula, esanti prie pat salos. Nuo 1880 m. iki 1930 m. į JAV atvyko daugiau nei 27 mln. imigrantų, iš jų 20 mln. atvyko per Ellis salos uostą. Atplaukusius imigrantus (išskyrus pirmos ir antros klasės keleivius) saloje suregistruodavo, apžiūrėdavo, patikrindavo sveikatą ir tik tuomet įleisdavo į miestą. Kai kuriems (2 proc.) tekdavo namo grįžti taip ir neįkėlus kojos į laisvą kraštą (visai panašiai kaip dabar, tik dėl kitokių priežasčių). Juk reikėjo įsitikinti, kad atvykėlis – ne koks nors visokiomis cholerosis apsikrėtęs pusaklis, puskurtis ir puskvaišis šlubis, taikantis užsėsti ant valstybės pečių, o žydintis, sveikata trykštantis būsimasis šalies gerovės kūrėjas.

Daktarai išsekusius, dvi savaites laivo dugne nuo supimo ir jūros ligos vėmusius atvykėlius per kelias minutes apžiūrėdavo Registracijos kambaryje. Sakoma, kad nuo akylo žvilgsnio keliauninkai negalėjo paslėpti jokio trūkumo – nuo anemijos iki varikozinių išsiplėtusių venų. Taip pat būdavo patikrinami dokumentai, o imigrantai apklausiami ir informacija sutikrinama su tuo, kas ranka

Nuo čia ir pradėsiu ieškoti. Internete randu Ellis salos svetainę ir bandau laimę paieškos langelyje įrašydama: „Marijona Česnavičiute“. Tokios nėra. Atsidūstu: kur tau, žmogau, su tokia pavarde Amerikoje! Visi liežuvį nusilauš, bandydami tokią tarti, ir jau tikrai nežinos, kaip užrašyti. Taip ir įsivaizduoju: vyksta Marijona į išsvajotą žemę, keleivių surašinėtojas klausia: „Pavardė?“ „Česnavičiūtė“ – sako Marijona. Taip ir užrašysim: „Česnawitzute“. Pamatau, kad pavardžių galima ieškoti ne tik pagal tai, kaip jos iš tikrųjų, t. y. taisyklingai, rašomos (nors tais laikais ir Lietuvoje jas rašė kitaip nei dabar), tačiau ir pagal tai, kaip pagal skambesį jas galėjo užrašyti angalkabis registratorius. Įrašau: „Česnawiczute“. Logika paprasta: „cz“ amerikietis taria kaip „č“. Na dar ir „v“ į „w“ pakeičiu. Dėl viso pikto – vis „angliškiau“ atrodo. Ir randu! Tarp įvairių kitokių pavardžių matau: Mariana Česnavičiute! Viltis, kad efemerinė „cukruotų“ kalėdinių atvirukų siuntėja įgaus apčiuopiamesnius bruožus, stiprėja.

Žiūriu, kokią dar informaciją apie imigrantą atvykėlį pateikia sąrašas. Skaitau, kad šiame sąrašas surašyti tik „steerage passengers“, t. y. ne 1-os, ne 2-os, o 3-ios (kartais ir 4-os) klasės keleiviai. Pagal tai, kaip su jais elgdavosi, galima sakyti, kad jie

(mat vyko Pirmasis pasaulinis karas) ir buvo apgadintas. Na, o senelio sesuo Marijona plaukė juo iš šauniojo Roterdamo uosto Pietų Olandijoje (Nyderlanduose) iki dar šaunesnio New York nuo 1913 m. spalio 25 d. iki lapkričio 5 d. Vadinas, dvi savaites. Teko skaityti, kad šių „be klasės“ keleivių padėtis laivuose būdavo itin sunki patogumo, higienos ir maitinimo atžvilgiais, o jaunų merginų, kurios plaukdavo vienos, netgi tykodavo kitokie pavojai, nuo kurių jos dažnai gindavosi garsiai klykdamos.

Kaip surašyta laivo keleivių sąrašas, atplaukusi į NY Marijona buvusi 17-kos metų, mėlynų akių ir 5 pėdų (arba pusantro metro) ūgio blondinė. Jos bilietas turėjo kainuoti apie 35 dol. kas mūsų laikais būtų apie 900. Kartu su ja (gal kartu plaukė, o gal kartu tik užsirašyti nuėję) buvo ir grupelė ūkininkų ar tiesiog kaimiečių lietuvių: 18-metė An-na Steponaitis, 27-erių Juozas Cziulkenis, 20-metė Ona Vitkauskiute, 23 metų Jozefa Viluszaite, 20-metis Alex Petruskas. Visi iš įvairių vietovių Lietuvoje, tačiau sąrašas visi pažymėti kaip atvykę iš Rusijos. Žinoma, 1913 m. Lietuvos pasaulio žemėlapyje dar nebuvo. Tačiau tautybę kai kurie keleiviai pasisakydavę teisingą ir kuo vėliau, tuo daugiau lietuvių būdavo užrašinėjami lietuviškai, o ne lenkais ar rusais. **Nukelta į 11 psl.**

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loresetim@gmail.com

N. Jelcina numato Rusijos ir Lietuvos santykiams gerą ateitį

LR prezidentė D. Grybauskaitė (d.) buvusiam Rusijos prezidentui B. Jelcin skirtą valstybinį apdovanojimą įteikė jo našlei. ELTA nuotr.

Vilnius (ELTA) – Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė buvusiam Rusijos Federacijos prezidentui Boris Jelcin skirtą valstybinį apdovanojimą įteikė jo našlei Naina Jelcina. B. Jelcin po mirties už asmeninį indėlį įtvirtinant Lietuvos valstybingumą ir plėtojant Lietuvos

Į Lietuvą grįžo JT stebėjimo misijoje Sirijoje dalyvavęs Lietuvos karininkas

Vilnius (ELTA) – Į Lietuvą grįžo Jungtinių Tautų (JT) tarptautinėje stebėjimo misijoje Sirijoje dalyvavęs Lietuvos karininkas. Majoras Andrius Smilga baigė stebėjimo misiją po to, kai JT Saugumo Tarybos posėdyje buvo nuspręsta nebeatnaujinti misijos mandato. Misijos mandatas baigėsi rugpjūčio 19 d. Lietuvos karininkas Sirijoje vykdė stebėjimo, budėjimo ir kitas su JT stebėjimo misija susijusias užduotis.

A. Smilga į misiją Sirijoje išvyko birželio viduryje, priskyrus jį tarnauti tarptautinėje karinėje institucijoje. Lietuvos karininkas į stebėjimo misiją Sirijoje buvo išsiųstas po to, kai JT balandžio 27 d. kreipėsi į

ir Rusijos Federacijos tarpvalstybinius santykius apdovanotas Vyčio Kryžiaus ordino Didžiuoju kryžiumi.

Lietuvos vadovė pabrėžė, jog B. Jelcin skatino demokratinius pokyčius Rusijoje, kurie keitė žmonių mąstymą ir atvėrė duris tarptautiniam Baltijos valstybių pripažinimui. Valstybinis apdovanojimas B. Jelcin skirtas minint Lietuvos ir Rusijos santykių 20-metį.

Rusijos prezidento našlė N. Jelcina Rusijos ir Lietuvos santykiams numato gerą ateitį. Pasak jos, B. Jelcin labai mylėjo Pabaltijį ir Lietuvą. Lietuvoje viešinti N. Jelcina pažymėjo, kad Rusijos ir Lietuvos tautos visada siejo šilti santykiai. Kalbėdama apie Rusijoje esantį geranorišką nusiteikimą Lietuvos atžvilgiu, viešnia teigė, kad į Lietuvą mielai atvyks turistai. Seimo pirmininkės ir N. Jelcina susitikime buvo sutarta, kad, sutvarkius Seimo parodų galeriją, Seime būtų galima pristatyti B. Jelcin 80-mečiui parengtą parodą.

Lietuvą, prašydamos pateikti karininkų kandidatūras į sudaromą stebėjimo misiją Sirijoje.

Misijos tikslai buvo stebėti visų konflikto šalių keliamo ginkluoto smurto nutraukimą ir Šešių punktų taikos plano įgyvendinimą. Šį planą Sirijos prezidentui pasiūlė buvęs JT generalinis sekretorius Kofi Anan, kuris JT ir Arabų Lygos buvo paskirtas specialiuoju pasiuntiniu Sirijoje. Šis planas numato ugnies tarp Sirijos valdžios ir sukilėlių nutraukimą, su laikytų žmonių paleidimą, humanitarinės pagalbos teikimo užtikrinimą, laisvo judėjimo teisės žurnalistams suteikimą ir teisės taikiai protestuoti įgyvendinimą.

Užsienio reikalų viceministrę ketinama skirti ambasadore Londone

Vilnius (BNS) – Po Seimo rinkimų užsienio reikalų viceministrė Asta Skaisgirytė Liauškienė lapkričio 12 d. turėtų pradėti eiti Lietuvos ambasadorės Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje pareigas. 46 metų A. Skaisgirytė Liauškienė Vilniaus universitete yra baigusi Filologijos fakultetą, studijavo tarptautinius santykius Tarptautiniame viešosios administracijos institute Prancūzijoje. Yra dirbusi

savaistraščio „Atgimimas“ korespondente, 1990–1992 m. buvo Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Tarptautinių ryšių biuro vadovė. 1993 m. pradėjo dirbti Užsienio reikalų ministerijoje. Yra buvusi Lietuvos ambasadore Prancūzijoje, Izraelyje. Nuo 2009 m. eina užsienio reikalų viceministrės pareigas.

Seimo rinkimai vyks spalio 14 d. Londone šiuo metu Lietuvai atstovauja ambasadorius Oskaras Jusys.

Režisierės E. Vertelytės filmas pakerėjo Europą

Vilnius (ELTA) – Jaunos mūsų šalies režisierės Eglės Vertelytės pirmasis dokumentinis filmas „UB Lama“ toliau skina laurus tarptautiniuose festivaliuose – praėjusią savaitę Italijoje vykusiame XVIII Lessinia filmų festivalyje Lietuvos atstovės filmas įvertintas antruoju apdovanojimu „Lessinia D'Argento“.

Italijos miestelyje Bosco Chiesa-nuova visą praėjusią savaitę vykusiame tarptautiniame festivalyje buvo pristatyti 59 filmai iš 21 šalies. Beveik pusė šių filmų – net 24 – italų premjeros. Į konkurso programą buvo įtrauktas 21 filmas: rodyta doku-

mentika, animaciniai filmai, trumpametražiai ir ilgametražiai vaidybiniai filmai.

E. Vertelytei įteikta 2,000 eurų premija ir statulėlė. Pasaulinio garso režisieriaus Arūno Matelio studijoje „Nominum“ sukurtas filmas „UB Lama“ pasakoja apie jurtoje prie Ulan Batoro (Mongolija) gyvenantį išdykusį dvylikametį mongolų berniuką Galaa, ketinantį tapti budistų vienuoliu lama. Filmą „UB Lama“ yra Lietuvos bei Didžiosios Britanijos studijų „Nominum“ ir „Wostok“ bendras darbas.

Irane prasidėjo Neprisijungusiųjų šalių judėjimo viršūnių susitikimas

Teheranas (BNS) – Irane rugpjūčio 26 d. prasidėjo Neprisijungusiųjų šalių judėjimo (NAM), kuriam priklauso 120 besivystančių valstybių, viršūnių susitikimas. Susitikime dalyvauja 80 šalių ministrai, 50-čiai atstovauja vyriausybės vadovai, prezidentai ar viceprezidentai. Tai įrodo, kad JAV nepavyko atskirti Irano nuo likusio pasaulio.

Per NAM susitikimo atidarymą Teherane užsienio reikalų ministras Ali Akbar Salehi teigė tikintis, kad bus parodytas solidarumas prieš apribojimus, kurias įvedė Vakarai, norėdami priversti Iraną nutraukti branduolinę programą.

Vakarų pareigūnai siekia sumenkinti NAM viršūnių susitikimą ir Irano trejus metus trukusiančio pirmininkavimo organizacijoje pradžia.

NAM buvo įkurtas 1961 m., jo tikslas – apsaugoti besivystančias šalis nuo tarptautinės recesijos.

EPA nuotr.

NATO Afganistane uždare 202 karines bazes

Kabulas (BNS) – Tarptautinių pajėgų koalicija Afganistane pranešė uždariusi 202 karines bazes ir dar daugiau perdavusi afganistaniečių valdžiai. NATO pajėgų atstovas pulkininkas leitenantas David Olson teigė, kad visos uždarytosios bazės, įskaitant kontrolės punktus ir bazes, kuriose gyveno iki 300 karių, buvo nedidelės. Dauguma jų buvo netoli

šalies didžiausių greitkelių ir beveik kiekvienoje provincijoje.

Pasak D. Olson, 282 bazės buvo perduotos Afganistano valdžiai. Tai reiškia, kad tarptautinės pajėgos šiuo metu kontroliuoja apie pusę 2011 m. spalio mėnesį joms priklausiusių bazių. Tuo metu NATO pajėgos Afganistane valdė 800 karinių bazių.

Meksikoje apšaudytas JAV ambasados automobilis

Mexico (BNS) – Meksikoje rugpjūčio 24 d. buvo apšaudytas JAV ambasados automobilis, du diplomatinės tarnybos darbuotojai sužeisti. Be ambasados darbuotojų, automobiliu važiavo ir kiti žmonės, tačiau jie nenukentėjo. Meksikos užsienio reikalų ministerijos pareiškime teigiama, kad automobilis su diplomatiniais JAV ambasados numeriais apšaudė policijos patruliai, vykdydami specialiąją operaciją ir „persekidami nusikaltėlius“. Spėjama, kad po

licininkai per klaidą paleido šūvius, manydami, kad automobiliu važiuoja nusikaltėliai. Vyksta tyrimas.

Panašus įvykis Meksikoje įvyko 2011 m. vasarį. Tuomet buvo apšaudytas automobilis, kuriuo važiavo du JAV Migracijos policijos darbuotojai. Per įvykį vienas jų žuvo, kitas buvo sužeistas. Meksikoje išpuoliai prieš žmones, susijusius su narkotikų prekyba, yra dažnas reiškinys. Tačiau išpuoliai prieš JAV piliečius iki šiol nebuvo dažni.

M. Romney atsisako atskleisti, kiek lėšų aukoja mormonų bažnyčiai

New York (BNS) – JAV respublikonų kandidatas į prezidentus Mitt Romney paaiškino, kodėl jis atsisako skelbti duomenis apie savo mokesčius per pastaruosius 10 metų. Kandidatas į prezidentus sako nenorintis atskleisti, kiek lėšų jis aukoja mormonų bažnyčiai, kuriai priklauso.

„Demokratai M. Romney nuolat kritikuoja už tai, kad jis paskelbė vien pastarųjų dvejų metų savo mokesčių deklaraciją. Pasak jų, tai rodo, kad buvęs Massachusetts valstijos gubernatorius turi ką slėpti. Neseniai Senato daugumos vadovas demokratas Harry Reid pareiškė, kad M. Romney nemokėjęs mokesčių pasta-

ruosius 10 metų. M. Romney visus kaltinimus neigia.

Anksčiau politikas skelbė nuolat aukojantis Mormonų bažnyčiai dešimtą dalį savo pajamų. Kaip rodo paskelbta M. Romney deklaracija, per praėjusius 2 metus mormonai iš jo gavo 4,1 mln. dol. – 9,7 proc. jo pajamų. Kiek lėšų politikas pervedė bažnyčiai iki tol, neaišku. Kaip rodo dokumentai, politikos pajamos per pastaruosius 2 metus siekė per 20 mln. dol. per metus. Jo bendras turtas siekia 250 mln. dol. ir tai leidžia daryti išvadą, kad M. Romney yra vienas turtingiausių kandidatų į JAV prezidentus per visą šalies istoriją.

Italijos angliakasiai su sprogmenimis įsitvirtino kasykloje

Roma (BNS) – Apie 100 angliakasių Italijos Sardinijos saloje apsiginklavo šimtais kilogramų sprogmenų ir įsitvirtino kasykloje beveik 400 metrų gylyje. Angliakasiai spaudžia šalies valdžią, kad ši neuždarytų vienintelės Italijoje anglių kasyklos. Kasykloje dirba apie 460 darbi-

ninkų. Apie 100 iš jų pagrobė 350 kg kasyklai priklausančių sprogmenų ir įsitvirtino į vakarus nuo Kaljario miesto esančioje kasykloje. Vienas iš protestuotojų sakė, kad jie taip pasielgė artėjant šią savaitę vyksiančiam vyriausybės posėdžiui, kurio metu bus aptariama kasyklos ateitis.

ŠVENTADIENIS

21 Eilinis sekmadienis

Ar mes džiaugiamės pamokslais?

Britų kilmės žurnalistas dalijasi savo mintimis apie pamokslus ir pateikia keletą praktiškų patarimų „svajotojams“ – tiems, kurie pamokslu metu galvoja apie visus dalykus, išskyrus tai, ką kalba dvasininkas.

CHRISTOPHER HOWSE

Kas mums nutiko? Prisiminkime laikus, kai mūsų seneliai dar buvo vaikai. Sekmadienį ryte, jiems grįžtant iš bažnyčios, jų mamos kartais paklausdavo, apie ką buvo pamokslas – taip patikrindamos, ar jie buvo Mišiose. Šiandien, vos peržengę bažnyčios slenkstį, daugelis iš mūsų vargiai galėtume atsakyti į šį klausimą.

Girdėjau apie pamaldų baptistą, sėdintį su užrašų knygele ir pieštuku rankose, kuris pamokslu metu užsirašinėdavo svarbiausias mintis. Kadangi pamokslai – tai ne paskaitos, esu įsitikinęs, jog tai nėra geriausias sprendimas.

Iš dalies bėda ta, kad mums dažnai nepatinka pamokslai, net tokia mintis, jog mes galime jais džiaugtis, gali pasirodyti juokinga. „Pamokslavimas tapo nuobodus daugiažodžiamas“, – prieš du šimtmečius rašė rašytojas Sydney Smith ir pridūrė, jog pamokslu dabar pavadinamas kiekvienas tekstas, kuriame trūksta bet kokio pritarimo kito nuomonei ir kvietimo.

Tačiau kažkurioje sąmonės kerteleje vis dar išlikusi viltis, kad jei pamokslas būtų geresnis, mes jį prisimintume. Prieš keletą savaičių girdėjau pamokslą Bolonijos katedroje, kuris buvo įsimintinas, nes pamokslininkas kalbėjo gerokai pakeltu balsu, beveik šaukė. Miglotai svokiau detales, nes pamokslas buvo itališkai, tačiau, kiek supratau, buvo kalbama apie santuoką, skandalus, Bažnyčios mokymą ir politikus. A, pamaniau, ir apie Berlusconi (nors vardas ir nebuvo paminėtas). Tačiau kunigai negali visą laiką šaukti, o jei šauktų, išpūdis netrūkus išblėstų.

Yra kelios kliūtys sekmadienio pamokslui. Viena jų – kad mes nepratę ilgesnį laiką klausytis vieno žmogaus kalbėjimo. Mūsų įpročius formuoja televizija, o ji vengia „kalbančių galvų“, statiško vaizdo, kai niekas nesikeičia. Tačiau besikeičiantys vaizdai išblaško dėmesį ir nukreipia mintis nuo to, kas sakoma. Jie bando įteigti, kad neverta klausytis vien tik žodžių. Garsų bangos, kurios lydi vaizdus, užliūliuoja žiūrovą, įtraukdamos į tam tikrą vidinį sąstingį, neramų snaudulį.

Net kai jauni žmonės eina į universitetą, paskaitos kartais būna sudėliotos taip, kad žmogui nepavyksta perimti visos informacijos. Jų metu dažnai išdalijama išspausdinta paskaitos santrauka. Skaityti šią medžiagą, ir kartu susitelkti ties žodžiais, sruvenančiais į ausis, yra sunku.

European Restaurant in Lemont
looking for part time person with
kitchen experience.
Call **630-464-8773**

Taigi pamokslininkas per Mišias susiduria su visuotinai paplitusiu nesugebėjimu klausytis. Padėtis buvo ganėtinai skirtinga 1660-aisiais, kai Samuel Pepys dalijosi mintimis apie sekmadienio pamokslus. Jis džiaugėsi klausymu, skaitymu ir jų lyginimu. „Geras pamokslas, graži bažnyčia ir puiki gražių moterų draugija“, – pažymi jis savo dienoraštyje 1661 m. Dėl savo pažiūrų aštrumo Pepys nėra sektinas modelis. Galima sakyti, jog britų katalikams šiandien pasisekė, kad pamokslavimo lygis toks žemas. Pamokslai yra silpni: sutrikę, ižeidžiantys, be struktūros, be jokių nuorodų į Šventąjį Raštą ir skurdūs doktrinos atžvilgiu.

Tačiau yra ir kita, svarbesnė kliūtis, trukdanti sekmadienio pamokslų veiksmingumui: klausytojas nemano, kad pamokslas yra aktyvaus dalyvavimo pamaldose dalis. Bet aktyvus dalyvavimas Mišiose nesustoja, kai bendruomenė nutyla, priešingai – tai kaip tik yra laikas jį pradėti, nes tą akimirka dalyvaujantys Mišiose turi atsiliepti, atlikti savo dalį.

Pamokslu klausymas tai nėra pasyvi pertrauka. Dievas yra su mumis ir pamoksle, nes tai – Žodžio liturgijos dalis. Tai daugiau negu vien metafora. Dievo Žodis, antrasis Švč. Trejybės asmuo, yra Raštuose, Dievo žodyje. Šis Žodžio buvimas (kaip ir sakramentiniame Švč. Komunijos priėmime) yra ne tik objektyvi tikrovė, bet ir Dievo būdas prisitarti, kviečiantis žmogų atsiliepti. Per Bibliją, kurios skaitiniai skaitomi bažnyčioje ir komentuojami per pamokslą, homiliją, Dievas kalba mums.

Jei tik tai priverčia mus gailėtis, kad per pamokslą svarstome, ką virsime pietums, tuomet galime pasirinkti paguodžiančią galimybę prašyti pagalbos Šventosios Dvasios, kuri yra svarbiausia mūsų maldos ir aktyvaus dalyvavimo pamaldose įkvėpėja. „Šventoji Dvasia, pažadinti tikėjimą, leidžia ne tik suprasti Dievo žodį, bet taip pat sakramentais vykdo žodžio skelbiamus 'didžius Dievo darbus'. Ji sudabartina ir perduoda mylimojo Sūnaus vykdomą Tėvo darbą“ (Katalikų Bažnyčios katekizmas, 1155).

Įmanoma atsilaikyti prieš Šventąją Dvasią tik tokiu atveju, jei niekuomet prieš Mišias ar po jų neskaitome Biblijos ir slogutį pamokslu metu bandome išvaikyti svajodami. Tačiau jokios magiškos užrašų knygelės ar tušinukai nepadės parsinešti pamokslu poveikio namo. Viską pakeičia uždegantys laiški, kuriais Šventoji Dvasia išspaudžia Dievo žodį mūsų sielose. Jos veikimas ir mūmė nėra visuomet pastebimas. Ir kodėl turėtų būti – juk niekas negali pasakyti, kokios spalvos ar formos yra tikėjimas? Tik pamokslu pradžioje ištarkite: „Ateik, Šventoji Dvasia“, ir jūs atsidursite pavojuje, kad ji pakeis jūsų gyvenimą.

Parengė **Dalia Žemaitytė Bernardinai.lt**

Kaip sekasi Vidurio vakarų apygardai?

Atkelta iš 5 psl. Su jais išvaikščiau tolimiausius Lietuvos kaimus ir miestelius, aplankiau senąsias kaimo dainininkes, dievadirbius, bažnyčias, piliakalnius, istorinius paminklus. Išmokau daugybę liaudies dainų ir žaidimų. Su mumis kartu keliavo Veronika Povilionienė, Juozas Dapkevičius, Vytautas Tumėnas, Gražina Dėdelytė ir daugelis kitų studentų ir meno veikėjų.

Esu laimingas žmogus, nes savo gyvenime sutikau labai daug gerų ir labai mažai blogų. Amerikoje susipažinau su Onute Plečkaityte, su ja kartu dirbome banke. Ji ir pakvietė ateiti į Lemont apylinkės valdybą. Jiems kaip tik tada reikėjo išdinininko, o mano profesija yra buhalterinė apskaita. Šiose pareigose išdirbau ketverius metus, po to dar porą metų buvau Lemont valdybos pirmininke. Jau turiu nemažai patirties LB veikloje.

– Pačią prisimenu iš 2004 metais Putnam organizuoto „Jaunų bendruomenininkų“ seminaro. Atvykote į seminarą daugiau sužinoti apie LB veiklą ir struktūrą. Čikagoje su savo valdyba padėjote Krašto valdybai rengti pirmąjį apylinkių pirmininkų suvažiavimą. Į Detroit vykusį antrąjį suvažiavimą jau atsivežėte naują Lemont apylinkės pirmininkę V. Valaitę. Jūsų nuoširdžiu ir atsida- vusiu darbu yra patenkinta Krašto valdyba, Jūsų apylinkės. Kaip Jums pavyksta viską atlikti?

– Man ši veikla yra prie širdies. Mėgstu būti tarp žmonių, mėgstu kurti, organizuoti. Ir kai renginys pavyksta, tikrai jaučiu dvasinį pakylė-

jimą. Labai smagu, kai prie tavęs prieina pagyvenęs žmogus, turintis turtingą patirtį, ir pasako, koks puikus buvo minėjimas. Tai būna didžiausias atpildas už nemiegotas naktis, gal ir tam tikras materialines išlaidas. Mūsų darbe labai svarbu perimti patirtį iš vyresnių žmonių, pasiklausti, remtis LB įstatais, kurie yra labai apgalvotai parašyti. Aš turėjau daug gerų patarėjų ir pagalbinių, kurie man visada patardavo, ką daryti vienu ar kitu atveju. Tai buvo ilgamečiai valdybų pirmininkai ir nariai Gediminas Kazėnas, Kazimieras Laukaitis, Bronius Nainys, Pranas Jurkus, Baniutė Kronienė, Praurimė ir Leonidas Ragai, Genovaitė Treinienė ir daugelis kitų.

Mūsų darbe svarbiausia siekti užsibrėžto tikslo, meilės žmogui, įsiklausyti į kitų nuomonę ir, aišku, turėti organizacinių sugebėjimų. Taip pat labai svarbu, kad ir šeima palaikytų tave, padėtų šiame darbe. Aš turiu du puikius sūnus – Mindaugą ir Tautvilą bei marčią Aistę. Vaikai man visada ateina į pagalbą – ar svečią reikia pavaišinti, ar kur nuvežti, židinių užkurti. Marti puikiai kalba angliškai, kai reikia, pavertėjauja renginiuose. Norėčiau palinkėti visiems dirbti ranka rankon, be pykčio, be skriaudos, su meile tėvynei Lietuvai. Juk mes visi priklausome organizacijai tokiu gražiu pavadinimu „Lietuvių Bendruomenė“.

– Dėkojame mielai pirmininkei už nuoširdų pokalbį, iki susitikimo JAV LB XX Tarybos sesijoje Atlanta mieste.

Liucija Garliauskas, gyvenanti **Baltimore, MD**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Elena Calvano, gyvenanti **Oak Lawn, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir prie mokesčio pridėjo 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Adolfas Kanapka, gyvenantis **Wasaga Beach Ont, Canada**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Labai Jums ačiū už paramą.

ATLANTIC Express Corp. **1-800-775-SEND**
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight
Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

Air Freight
Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking
Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

PASKUTINĖ KADENCIJA.

Prezidento dienoraščiai

VALDAS ADAMKUS

Nr. 56

2007 metų lapkričio 19 diena, Vilnius. Atominę elektrinę statysiančios Lietuvos energetikos bendrovės kūrimas smarkiai banguoja. Aistros, ambicijos, politikavimas ir aišku, finansiniai interesai. Siekdamas, kad bendrovė nuo pat pamatų būtų kuriama skaidriai, paprasčiau Valstybės kontrolės įvertinti derybininkų pozicijas. Šis darbas padarytas, išvados pateiktos. Bet šiandien paskambino premjeras Gediminas Kirkilas ir, sakyčiau, karščiudamasis išpyškino, kad paleis bendrovę kuriančią darbo grupę ir tegul pats prezidentas imasi šios užduoties. Pasirodo, jam užkliuvo Valstybės kontrolės teiginys, esą Vyriausybė nepasirengusi deryboms.

Pirmiausia nuraminiau premjerą, kad nereikia tokios pastabos suprasti kaip asmeninės kritikos. Pabrėžiau, kad svarbiausia negaišti laiko ir tęsti darbus, kad nebūtų sužlugdytas projektas.

Įpareigojau patarėją Nerijų Udreną dalyvauti visuose būsimųjų derybų posėdžiuose ir mane informuoti, kaip jos vyksta. Vėliau paskambinau ūkio ministrui Vytui Navickiui ir paprasčiau nedelsiant pradėti derybas dėl bendrovės įkūrimo.

PASTABOS PARAŠTĖSE

Nacionaliniu investuotoju vadinta bendrovė LEO LT buvo steigiama vieninteliu tikslu – sutelkti valstybės ir privatų kapitalą, kad būtų galima kuo greičiau ir efektyviau siekti Lietuvos energetinės nepriklausomybės, garantuoti elektros energijos tiekimą pastatant naują atominę elektrinę, galinčią pakeisti uždarytąją.

Aišškiai matėsi, jog vien valstybės pinigų tokiam brangiam objektui statyti nepakaks. Buvo manoma, kad pravers ir privataus kapitalo vadybinė patirtis. Tačiau valstybė turėjo išlaikyti savo rankose bendrovės kontrolę, tai buvo iš karto įtvirtinta teisės aktuose.

Konkretūs planavimo, tarptautinių derybų darbai jau buvo pajudėję, bet pasikeitus šalies Vyriausybei, vėliau ir prezidentui, iš pradžių imta stabdyti projektą, o netrukus ir visai išardyta jį turėjusi įgyvendinti LEO LT bendrovė. Man sunku suprasti, kam to prireikė, jei situaciją vertintume grynai dalykiniu požiūriu, o ne vadovaudamiesi politiniais išskaidinimais ir vedami partinių intrigų.

Galbūt iš tiesų privataus kapitalo dalis bendrovėje buvo pervertinta, nors vertinimus pateikė autoritetingi tarptautiniai auditoriai. Tačiau šią problemą buvo galima spręsti derantis dėl valstybės akcijų dalies padidinimo, o ne išvis išardant LEO LT.

Už šiuos politinius žaidimus brangiai sumokėjo Lietuva. Atominės elektrinės statybos projektas išaldytas mažų mažiausiai porai metų. Per tą laiką Rusija, pamačiusi, kad Lietuva trypčioja vietoje, puolė įgyvendinti net dviejų atominę elektrinių projektus prie mūsų šalies sienų – Karaliaučiaus krašte ir Vilniaus pašonėje Baltarusijoje.

2007 metų gruodžio 17 diena,

Vilnius. Iš pat ryto atvyko JAV ambasadorius Johnas Cloudas. Kalbėjomės ir apie Šnipiškėse buvusių žydų kapinių problemą. Sutarėme, kad reikia kuo skubiau ieškoti kompromisinio sprendimo, antraip vis stiprės nesutarimai su JAV žydų bendruomenė, kuri, pasitelkusi lobistus, nutękinėja JAV Kongreso narius prieš Lietuvą.

Vakare Operos ir baleto teatre buvo apdovanotas geriausias 2007 metų Lietuvos sportininkas. Ši garbė teko krepšinininkui Ramūnui Šiškauskui. Į iškilmes jis buvo atskraidintas iš Maskvos specialiuoju reisu CASK klubo, kuriame jis dabar žaidžia, užsakytu lėktuvu.

Staigmena laukė ir manęs. R. Šiškauskas pasveikino mane 2007 metų europiečio apdovanojimo proga ir įteikė specialų Lietuvos olimpinio komiteto medalį.

2008 metų sausio 9 diena, Vilnius. Rytinis susitikimas su VSD vadovu Povilu Malakausku privertė rimtai sunerimti. Perskaičiau visą krūvą VSD parengtų dokumentų apie mūsų pareigūnus, net Seimo narius. Iš pateiktos informacijos aiškėja, kodėl visuomenėje keliamas toks smarkus erzelis, kodėl viešojoje erdvėje skleidžiama tiek daug dezinformacijos, kiršinami žmonės. Atrodo, neapsieiname be svetimųjų įtakos.

Dabar man aiškiau, kodėl viena asmenų grupė radijo bangomis ir televizijoje lieja tokius tulžingus komentarus, skelbia pagiežingus straipsnius spaudoje. Anaipol neįtarinėju, kad šie žmonės yra užsienio agentai ar tarnauja svetimiesiems už pinigų. Įtaka daroma subtiliau. Kartais tiesiog susiburia vienas kitą remiančių draugų būrelis. Tik nesuprantu jų motyvų taip piktai putoti.

Netrukus Seimas pradės svarstyti įstatymą dėl atominės elektrinės statybos. Ir jau pasipylė raginimai atidėti šį klausimą, kol bus parengtos išsamios studijos. Vadinasi, projektas dar būtų stabdomas bent metams ar dvejiems. Keista, kad prie šio choro, kuriame girdėti Algirdo Brazausko balsas, prisideda ir Vytautas Landsbergis. Mėginsiu aiškintis, ką tai reiškia.

Stebina konservatorių viraižai. Pasitelkia atleistus VSD pareigūnus, atrodo, tam, kad pridengtų nelabai švarius savo darbelius. Beje, tarp jų ginamų talkininkų – ir buvę KGB karininkai. Reikalauja juos gražinti į VSD. O ponia R. Juknevičienė jau kalba, kad už dabartinį departamento generalinį direktorių P. Malakauską net ankstesnis vadovas buvęs geresnis.

Paprasčiau P. Malakausko parinkti keletą išspūdingesnių pažymų ir išslaptinus pateikti jas atsakingų asmenų grupei. Artimiausiu metu šauksiu Valstybės gynybos tarybos posėdį ir pateiksiu jo dalyviams šią VSD informaciją. Neabejoju, kad artėjant Seimo rinkimams pažymose minimi užsienio jėgų veikiami asmenys ir įtakos grupės dar suaktyvės.

Mano vakarykštė kalba sukėlė tarptautinį atgarsį.

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

**SKELBIMŲ SKYRIUS
TEL. 773-585-9500**

Į kovą sugrįžta politikos veteranai

Atkelta iš 2 pskl. Algirdui Endriukaičiui ar profesoriui Alvydui Butkiui.

Tenka pabrėžti, jog nesėkme baigėsi ne tik NS derybos dėl bendro sąrašo su partija „Drąsos kelias“, bet ir kandidatų derinimas vienmandatėse apygardose. Jau dabar aišku, kad, pavyzdžiui, Vilniaus Senamiesčio apygardoje Nacionalinio susivienijimo iškeltas Gintaras Songaila varžysis su vienu iš partijos „Drąsos kelias“ vadovu Audriumi Naku. Taip pat ir Kauno Centro apygardoje Nacionalinio susivienijimo keliami kandidatė Vaiva Žukienė turės varžytis ir su Kauno apskrities archyvų direktoriumi Gintaru Dručkumi, atstovausiančiu „Drąsos keliui“. Tokių mažų dvikovų yra ir daugiau, jos rodo, kad, svajojant apie kuo didesnę susitarimą, pritrūko abipusės geros valios ir kantrybės susitarti net ir dėl mažo.

Tai patvirtina ir pykčio ratilai pastarosiomis savaitėmis pasirodžiusiuose NS narių straipsniuose, kur daugiausia kaltinimų išsakoma ne dabartiniam politiniam „elitui“, bet žmonėms, su kuriais dar neseniai kartu rengė protesto renginius: Dariui Kuoliui, Neringai Venckienei, Nagliui Puteikiui ir kt. Net jei šie straipsniai kyla iš nuoširdaus apmaudo dėl vienybės trūkumo, jos yra veiksminga savinaikinimosi priemonė, tirpdanti pačių straipsnių autorių autoritetą.

Lietuva Lietuvoje

Apie Nacionalinio susivienijimo programines nuostatas aiškiau galima bus kalbėti tik po rugsejo 15 dieną planuojamos konferencijos, kurioje turėtų būti patvirtinta galutinė rinkimų programa. Akivaizdu, jog sąmoningai pasirinkta pabrėžti antisisteminių Nacionalinio susivienijimo pobūdį, remtis kandidatų autoritetu, o ne didžiausią dėmesį skirti programiniams ginčams. Tuo labiau, kad vienas iš didžiausių iššūkių Nacionaliniam susivienijimui – kaip atkreipti žmonių dėmesį, įtaigiai

paskelbti apie savo egzistavimą, nes dabartinis politinis elites ir didžiausias auditorijas turinčios žiniasklaidos priemonės, nuolat skelbdamos informaciją apie „Drąsos kelio“ tikras ir tariamas blogybes, kartu populiariai šią politinę partiją, kaip pagrindinį tikros ar tariamos grėsmės šaltinį, o į NS dažniausiai papračiausiai nekreipiamas dėmesys.

NS žinia apie Lietuvą Lietuvoje skamba panašiai į nacionalistinę šūkį „Lietuva lietuviams“. Pasak NS atstovų, nederėtų painioti tautiškumo su priešišku kitataučiams. Esą tik tada, kai lietuviai pradės gerbti save, tradicijas, nebekeliaklupsčiaus prieš svetimą įtaką, tada atsiras pagrindas ir tikrai tolerancijai.

Kita vertus, sekant atskirų NS politikų pareiškimus, susidaro įspūdis, kad jiems lengviau kalbėti apie sudėtingas grėsmes Lietuvių tautos išlikimui, nei siūlyti nuoseklius problemų sprendimo būdus. Kiek kelia nerimą ir baltiškiosios bei krikščioniškosios kultūrų supriešinimas ar net atvirai antikrikščioniški motyvai, kurių netrūksta ypač Tautininkų sąjungos narių tekstuose. Tiesa, tiems, kurie NS įžvelgia radikalios nacionalizmo grėsmę, siūlau veikiau susirūpinti aliuizijomis į nacionalinį Trečiąjį Reichą partijos „Tvarka ir teisingumas“ programoje.

Nemanau, kad nepakotumo ar neteisybės Lietuvoje taptų daugiau, jei NS pavyktų prasiveržti į Seimą. Šios politinės koalicijos sėkmė rinkimuose būtų vienas didžiausių netikėtumų ir leistų kalbėti apie esminius pokyčius Lietuvos žmonių politinėse nuostatose. Vis dėlto labiau tikėtina, kad rudenį NS suburti veteranai turės pripažinti, jog jų politinis autoritetas reiškia mažiau, nei jie tikėjosi. Nemanau, kad nesėkmė rinkimuose taptų mirties nuosprendžiu NS. Labai tikėtina, kad šios politinės koalicijos pagrindu susikurs nebologų galimybių Europarlamento rinkimuose turinti euroskeptikų politinė platforma.

Sutrumpinta.

Bernardinai.lt

Birštono sakralinis muziejus.

T. Matulionis Amerikoje.

Minimos 50-osios Dievo tarno arkivysk. T. Matulionio mirties metinės

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Rugpjūčio 20-ąją sukanka 50 metų nuo Dievo tarno, Kaišiadorių vyskupijos vyskupo tremtinio Teofiliaus Matulionio (1873–1962) mirties. Tai ypatinga asmenybė, tris kartus ištvėrusi trėmimus, žiauriausiomis sąlygomis kalėjimuose praleidęs 16 metų. Nuo 1990 m. vyksta arkivyskupo beatifikacijos procesas, tikintis, kad jis bus paskelbtas palaimintuoju, o ateityje – ir šventuoju.

T. Matulioniui atminti rugpjūčio mėnesį Lietuvoje vyksta įvairūs renginiai – rugpjūčio 12-ąją Birštone, kur jis kelerius metus gyveno, surengtas M. K. Čiurlionio styginių kvarteto atliekamų klasikinės muzikos kūrinių koncertas, po Mišių Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje vyko minėjimas šalia bažnyčios esančiame Birštono sakralinio meno muziejuje.

Būtent šiame pastate 1956 m. iš tremties grįžęs vyskupas apsigyveno pas kunigą Joną Jonį, Birštono parapijos kleboną, artimą bičiulį ir pagalbinką. Čia jis gyveno iki 1959 m., kai sovietų valdžios sprendimu buvo nušalintas nuo pareigų ir prievarta apgyvendintas Radviliškio rajone, Šeduvoje. Šiame pastate buvusioje privačioje koplyčioje jis 1957 m. gruodžio 25-ąją slapta pašventino būsimąjį kardinolą Vincentą Sladkevičių.

Teofilius Matulionis gimė 1873 m. birželio 22 d. Alantos parapijoje, Molėtų rajone. 1900-aisiais baigė dvasinę katalikų akademiją Sankt Peterburge, buvo išventintas kunigu. Kunigavo Latvijos parapijose, nuo 1910

m. – Švč. Jėzaus Širdies parapijos Sankt Peterburge klebonas, čia pastatydino bažnyčią. Ši bažnyčia yra išlikusi iki mūsų dienų, bet sovietmečiu ji buvo perstatyta, įrengti keli aukštai. Ji yra gražinta vietos katalikų bažnyčiai, ketvirtame jos aukšte vyksta pamaldos.

1923 m. T. Matulionis, atsisakęs valdžiai atiduoti brangius bažnytinis reikmenis, komunistų valdžios buvo nuteistas 3 metus kalėti. 1925 m. sulaukęs amnestijos, grįžo į parapiją Leningrade. 1929 m. jis slapta konsekruotas vyskupu, įgaliotas vadovauti Leningrado tikintiesiems. Už neva antitarybinę veiklą sovietų saugumo tardytas, o 1929 m. nuteistas 10 metų kalėti griežto režimo Solovkų lageryje.

T. Matulionio biografiją tyrinėję ir knygas apie kankinį rašę autoriai pabrėžia, kad mirties Solovkų salose vyskupas išvengė tik todėl, kad 1933-aisiais tarp Lietuvos ir Rusijos įvyko pasikeitimas politiniais kaliniais ir jis kartu su dar devyniais kunigais galėjo grįžti į Lietuvą. Solovkų salose 1937–1938 m. vyko masiniai sušaudymai, ir jis vargu ar būtų likęs gyvas, nes įkalintas buvo iki 1939 m.

Grįžęs į Lietuvą, jis gyveno Kaune, talkino Kauno arkivyskupui pastoracijos darbuose. 1934–1936 m. jis lankė Jungtinių Amerikos Valstijų lietuvių parapijas, taip pat lankėsi Romoje pas popiežių Pijų XI. Kiek vėliau popiežius apie vyskupą Teofilijų yra pasakęs: „Garbė lietuvių tautai, davusiai tokį didvyrį.“ Tais metais T. Matulionis daug keliavo, aplankė ne tik Šiaurės Ameriką, bet ir Egiptą, Izraelį.

Nuo 1937 m. T. Matulionis – benediktinių bažnyčios Kaune rektorius; čia įsteigė nuolatinę Švč. Sakramento adoraciją. 1940 m. buvo paskirtas Lietuvos kariuomenės vyr. kapelionu. Nuo 1942 metų – Kaišiadorių vyskupas. Jis aktyviai gynė Bažnyčios ir

Jono Ivanausko įžangos žodžio dioncentas dr. Arūnas Streikus skaitys pranešimą „Arkivyskupas Teofilius Matulionis – Bažnyčios karys ir kankinys“, bus lankoma paroda „Dievo Tarno Teofiliaus Matulionio gyvenimas“ Kaišiadorių katedros šv. Juoza-

Paroda apie T. Matulionį Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje Birštone.

tikinčiųjų teises, aktyviai dalyvavo pasipriešinimo okupaciniam režimui veikloje, raštu protestavo prieš kunigų suėmimus, reikalavo leisti dėstyti tikybą mokyklose, buvo griežtas kunigų drausmės klausimais.

1946 m. sovietų okupacinės valdžios vėl buvo suimtas, ne kartą tardytas, o 1947 m. nuteistas 7 metams kalėti ypatingo režimo kalėjime Vladimire, Rusijoje. 1953 m. kaip sunkus ligonis jis buvo apgyvendintas Zubovo Polianos (Mordovija) neįgalųjų namuose. 1956 m. grįžo į Lietuvą, bet sovietų valdžia jam neleido valdyti vyskupijos. Jis apsigyveno Birštone, namelyje šalia bažnyčios.

1959 m. sovietų valdžios sprendimu vyskupas buvo nušalintas nuo pareigų ir apgyvendintas Šeduvoje. 1962 m. Apaštalo Sostas „už pagirtiną tvirtumą einant gerojo ganytojo pareigas“ vyskupui suteikė arkivyskupo titulą. 1962 m. rugpjūčio 20 d. arkivyskupas T. Matulionis mirė, palaidotas Kaišiadorių katedros kriptoje.

Siekiant arkivysk. T. Matulionį pripažinti Bažnyčios kankiniu, 1990 m. pradėta jo beatifikacijos byla. Tais pačiais metais jam suteiktas Dievo tarno titulas. 2008 m. gegužės 1 d. byla vyskupijoje buvo baigta ir perduota į Romą. Kiekvienais metais rugpjūčio 20-ąją Kaišiadorių katedroje, kur ilsisi šio Dievo tarno palaikai, rengiamos minėjimo pamaldos.

Šiomet po Kaišiadorių vyskupo

po koplyčioje. Po Mišių bus parodyta Kaišiadorių V. Giržado progimnazijos moksleivių kompozicija „Tikras žmogiškumas ir gilus apsisprendimas aukotis dėl kitų“.

Apie T. Matulionio gyvenimą išleistas kelios knygos. Tai Stasio Kiškio „Arkivyskupas Teofilius Matulionis“ bei Prano Gaidos-Gaidamavičiaus „Nemarus mirtingasis“, pasirodžiusi Romoje 1981 m. Pr. Gaidos rūpesčiu ši jo knyga buvo išversta į vokiečių, portugalų, ispanų kalbas. Neseniai deimantinį 75-erių metų kunigystės jubiliejų paminėjęs Pr. Gaida, daug metų gyvenęs Kanadoje, redagavęs „Tėviškės žiburius“, 2010 m. grįžo į Lietuvą ir dabar gyvena Aukštadvaryje, buvusiam Šv. Dominiko vienuolyne.

Name, kur trejus metus gyveno Dievo tarnas arkivyskupas T. Matulionis ir kur buvo pašventintas būsimasis kardinolas Sladkevičius, prieš 12 metų buvo įsteigtas Birštono sakralinis muziejus. Jame nemažai roдиниų, pasakojančių apie šias iškilias asmenybes – yra T. Matulionio bažnytinių rūbų, asmeninių daiktų, taip pat gausu retų archyvinų fotografijų, knygų. Nemažai roдиниų pasakoja ir apie kardinolą V. Sladkevičių. Per 12 veiklos metų muziejus, kurio pagrindinis tikslas – populiarinti ir skleisti žinias apie Dievo tarną T. Matulionį, sulaukė apie 60,000 lankytojų.

Asmeniniai arkivyskupo daiktai.

A. Vaškevičiaus nuotr.

Baltijos jūros sūnus Prisimenant Arūną Kavaliūną

Arūnas Kavaliūnas gimė 1940 m. balandžio 12 d. Vilkaviškyje. Jo tėvas – rašytojas, mokytojas Vacys Kavaliūnas, motina – skautė, mokytoja Ona Vingilytė Kavaliūnienė (tuo metu jie buvo Kavaliauskai). Karo audrų nublokšti jie atsiranda Vokietijoje, 1949 m. imigruoja į Cleveland, Ohio.

Ten, didžiojo Erie ežero pakrantėje, Arūnas mokosi Šv. Jurgio pradžios mokykloje, baigia Cathedral Latin gimnaziją. Jis taip pat lanko Vyskupo Motiejaus Valančiaus lituanistinę mokyklą, vėliau – Aukštesniuosius lituanistikos kursus. Nors Arūną traukia ir menas, ir chemija, jis pasirenka studijuoti chemiją. Gavęs bakalauro laipsnį iš chemijos John Carroll University, pradeda mokslines ir profesines keliones su savo nuotaka, mokytoja Gražina Garlaite. Jų metu jauna šeima susilaukia trijų vaikų – Pauliaus, Kristinos ir Dariaus.

University of Wisconsin Madison gavęs magistro laipsnį, vienerius metus profesoriauja, o 1975 m. Iowa State University apsigina daktaro laipsnį iš neorganinės chemijos. University of Nebraska pakviečia Arūną būti tyrimų docentu. Vėliau jis vadovauja tyrimų grupei „Cerac Inc.“ Milwaukee, WI, vėliau – sintetinių chemikalų skyriuje. Dar vėliau dirba Sveikatos vaizdų tyrimų laboratorijoje.

Arūno straipsniai apie tyrimų rezultatus buvo paskelbti įvairiuose chemijos žurnaluose (J. Am. Chem.

Arūnas Kavaliūnas.

„Draugo“ archyvo nuotr.

Soc., J. Org. Chem., Organometallics, Organometallic Synthesis). 1981 m. pakviestas didžiosios bendrovės „Kodak“, Arūnas vyksta į Rochester, New York, kur dirba tyrimų skyriuje ir įgyja patentų.

2007 m. rugpjūčio 15 d. Arūnas Kavaliūnas savo gyvenimo kelionę baigia didžiojo Ontario ežero pakrantėje. Atsisveikinant Gražinai, vaikams, sesutėms Jolitai ir Aldonai bei bičiuliams, palaidojamas Rochester. Atsisveikindama su šiuo Baltijos jūros sūnumi, Birutė Litvinienė Arūno karstą apiberia Baltijos jūros gintaru.

Jolita Kavaliūnaitė

Senelio sesers pėdsakais...

Atkelta iš 6 psl. O šalies „Lietuva“ tuo metu nebuvo ir raštininkams nebuvo kaip tokios į sąrašus įrašyti.

Taigi skaitau, kad Marijona (amerikoniškai jau perkrikštyta į Mariana) atplaukė iš Nauzienne, Suwalki. Gerai, kad iš senelio buvau girdėjusi ir ankstyvoje vaikystėje net aplankiusi tokį Naudžių kaimą nežengiamuose miškuose prie Višakio Rūdos, kur Česnavičiai gyveno. Antraip, kažin ar būčiau išpėjusi, kad „Nauzienne“ yra Naudžiai. Na, o Suwalki – tai suprantama. Iki 1914 m. dabartinės Lietuvos teritorija buvo išskaidyta į tris dalis: dalelė kliuvo Kauno gubernijai, dalelė – Vilniaus ir dalelė – Suvalkų. Dabartinė Suvalkija ir priklausė Suvalkų gubernijai.

Taigi 17-metė iš Suvalkijos kaimelio Naudžių, vyriausioji dukterė šeimoje plaukia į nežinią su lygiai nuli dolerių kišenėje. Tačiau iš tikrųjų plaukia ne į nežinią, o pas dėdę. Taip užrašyta keleivių sąrašė. Dėdės vardas – Antanas Gustaitis, o gyvena jis Spring Valley miestelyje, Illinois valstijoje. Kaip patikrinti, ar tikrai ji pas dėdę nukako? O gal pakeliui kas atsitiko? O gal NY paviliojo ir į joki Spring Valley kaimą ji nevažiavo? Kur ieškoti, kaip surasti? Jei įdomu, papasakosiu kitą kartą.

Karilė Vaitkutė – Balzeco lietuvių kultūros muziejaus darbuotoja, „The Lithuanian Museum Review“ redaktorė, vertėja (kariledalia@yahoo.com).

Mylimo tėvelio Juozo Gražio 45 metų mirties sukakties proga **Jokūbas ir Gražina Gražiai**, gyvenantys **Downers Grove, IL**, „Draugui“ paaukojo 200 dol. Nuoširdžiai dėkojame už prasmingą auką.

D. Naikauskas, gyvenantis **Windsor, Canada**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 110 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Labai Jums ačiū, kad mus skaitote ir dosniai remiate.

Irena Rasys, gyvenanti **Cambridge, MA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 100 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame, kad mus skaitote ir dosniai remiate.

Kristina Novickienė, gyvenanti **Tucson AR**, rašo: „Mūsų sukaktuvių proga vienas svečias mums padovanojo 50 dol., kad paaukotume tam, kam norime. Ilgai galvojom, nors mums lietuviai skautai labai prie širdies, bet nutarėm nusiųsti tą čekį 'Draugui' (jis yra iš Danguolės Balceris). Taip pat pridėdame 100 dol. ir mes“. Sveikiname sukaktuvių proga ir esame labai dėkingi už dosnią paramą.

A † A ALBERTAS APANAVIČIUS

Mirė Čikagoje po netikėtos ligos 2012 m. rugpjūčio 24 d. Gimė 1950 m. gruodžio 14 d. Lietuvoje.

Nuliūdę liko: žmona Laima, dukra Asta Šerkšnienė su vyru Rimantu, sūnus Paulius Apanavičius, mama Ona Apanavičienė, sesuo Vida Radimonienė su vaikais Ieva ir Juliumi, brolis Kęstutis Apanavičius ir jo sūnus Dovydas. Jo liūdi vaikaičiai: Rapolas, Guoda, Vilnė ir kiti giminės bei artimieji.

Atsisveikinimas su Albertu Apanavičiumi vyks rugpjūčio 31 d., penktadienį, nuo 5 val. p. p. Tėvų jėzuitų koplyčioje (5620 S. Claremont, Ave., Chicago, IL 60636). Šv. Mišios – 6 val. v.

A. a. Albertas bus palaidotas Lietuvoje.

Liūdinti šeima

„Žmogus – tik žemės svečias ir turi jis sugrįžt namo, bet kaip sunku išleisti jį į kelią, kuriuo negrįžta niekas atgalios...“

Mylimam vyrui, tėveliui, seneliui

A † A ALBERTUI APANAVIČIUI

išėjus Amžinybėn, nuoširdžiai užjaučiame žmoną, „Draugo“ redaktore **LAIMĄ APANAVIČIENĘ**, sūnų **PAULIŲ**, dukrą **ASTĄ**, jų šeimas, visus artimuosius ir liūdime kartu.

„Draugo“ darbuotojai ir leidėjai

Te žvakė degs Anapilin išėjusiems,
Te žodžiai guos visus...
Gyvenimas – lyg ta daina,
Užgesusi saulėlydžiu,
Tad tyliai pastovėkime
Minutėj atminties
Ir likime gyventi,
Mylėti, dirbti, džiaugtis...
Už tuos, kurie jau nesugrįš,
Už tuos, Anapilin išėjusius...

Brangiam vyrui

A † A ALBERTUI APANAVIČIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame mokyklos direktorę **LAIMĄ APANAVIČIENĘ**, jos šeimą ir artimuosius.

Čikagos lituanistinės mokyklos bendruomenė – mokytojai, mokiniai, tėvų komitetas

Dabar galite įsigyti visus 2011 m. „Draugo“ numerius su „Kultūros priedais“ kompaktinėje plokštelėje (CD)

Kreipkitės į „Draugo“ administraciją tel.: 773-585-9500

arba el. paštu: administracija@draugas.lt

DRAUGAS

4545 WEST 63RD STREET • CHICAGO, IL 60629-5532

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **JAV LB Socialinių reikalų skyrius** Lemont maloniai kviečia rugpjūčio 29 d., trečiadienį, 2 val. p. p. atvykti į filmų popietę, kur bus rodomas dokumentinis filmas „Lietuva-Lithuania“.

■ **Atminimo Mišias už a. a. buvusį JAV** marijonų provincijolą, laikraščio „Draugas“ vyr. redaktorių ir moderatorių kun. dr. Viktorą Rimšeljį rugsėjo 1 d., šeštadienį, 11 val. r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje (6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629) aukos marijonų provincijolas tėvas Kazimierz Chwalek, MIC ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos administratorius kun. Jaunius Kelpšas. Mišiose dalyvaus 30 brolių marijonų. Liturgines giesmes atliks Saint Mary Star of the Sea bažnyčios choras bei Giedrė ir Ričardas Sokai. Prisiminimais apie velionį dalinsis Saulius Kuprys, Marija Remienė ir Juozas Polikaitis. Po Mišių visi kviečiami į seselių kazimieriečių namus (2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL 60629). Tel. pasiteirauti: 773-776-4600.

■ **Pianistės Ramintos Lampsatyės** koncertas vyks Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St., Lemont, IL 60439) rugsėjo 1 d., šeštadienį, 5 val. p. p.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) sekmadienį, rugsėjo 2 d., 10:30 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. dr. Kęstutis Trimakas. Prieš šv. Mišias kalbėsime Palaimintojo Jurgio Matulaičio litanią, melsimės už ligonius bei palaimintojo kanonizaciją. Parapijos choro giesmės bus skirtos lietuviškam jaunimui. Po Mišių parapijos salėje – kavutė.

■ **Rugsėjo 2 d. Tėviškės parapijoje**, po 11:30 val. r. pamaldų koncertuos pianistė prof. dr. Raminta Lampsatyė (Berlynas, Vokietija). Koncertas skirtas jos tėvelio Jurgio Lampsachio 100-osioms gimimo metinėms paminėti. Kviečiame visus norinčius pasiklausti profesionalios atlikėjos koncerto.

■ **Rugsėjo 4 d., antradienį, Lietuvių** meno ansambliis „Dainava“ pradeda naują veiklos sezoną. Repeticijos vyks antradieniais 7:45–9:45 val. v. Repeticijos vyks PLC, Lemont, žemutinio aukšto salėje prie Meno galerijos. Daugiau informacijos gausite tel. 773-575-3440 arba rašykite adresu: info@dainava.us

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL) rugsėjo 7 d., penktadienį, 7 val. v. istorikas Manuel Rosa skaitys paskaitą „Ar Kristupo Kolumbo seneliai buvo lietuviai, turėję karališko kraujo?“ (anglų kalba). Bilieto kaina – 10 dol. Bus užkandžių. Tel. informacijai: 773-582-6500.

■ **Rugsėjo 9 d. po šv. Mišių Palaimintojo J. Matulaičio misijoje** JAV LB Lemont apylinkė kviečia visus, kas mėgsta šokti ir dainuoti, į PLC sodelyje vykšiančią gegužinę „Sudie, vasara“. Nepraleiskite progos susitikti su draugais, pabendrauti, pasivaišinti. Ne taip dažnai turime galimybę pabūti kartu.

■ **Rugsėjo 9 d. Tėviškės parapijoje** (5129 S. Wolf Rd., Western Springs, IL 60558) – šventinės pamaldos, kuriose dalyvaus vysk. Mindaugas Sabutis iš Lietuvos bei kiti svečiai. Pamaldų metu paminėsime parapijos 60-metį ir kun. Liudo Miliausko 10 metų ordinacijos sukaktį. Po pamaldų – piknikas. Kviečiame visus norinčius dalyvauti. Piknikui registruotis: teviskes.parapija@gmail.com arba tel. 708-499-5383 (Astrida Pauperienė).

■ **Pal. Jurgio Matulaičio misijos vaiku** choras „Vyturys“ kviečia naujus dainininkus (nuo antro skyriaus) į pirmąją repeticiją rugsėjo 11 d. Choras repetuoja Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL, antradieniais nuo 6:30 val. v. iki 7:30 val. v. Daugiau informacijos suteiks choro vadovas Darius Polikaitis (darneviskas@mac.com).

■ **Atveskite savo vaikučius į „Pipirų** ratelį“! Kviečiame vaikus nuo 18 mėn. iki 4 metų. Kiekvieną savaitę tėveliai su savo vaikučiais gali praleisti keletą valandų lietuviškoje aplinkoje dainuodami, žaisdami, kurdami rankdarbius ir piešdami. Galite pasirinkti, kurią dieną lankyti: pirmadieniais, antradieniais, trečiadieniais arba penktadieniais nuo 9:30 val. r. iki 11:30 val. r. Trečiadieniais siūlome vieną popietinę klasę nuo 11:30 val. r. iki 1:30 val. p. p. Renkamės Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL. Dėl išsamesnės informacijos skambinkite tel. (630) 200-6582.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Portland ir Seattle lietuviai, drauge** su Roslyn paveldo draugija, rugsėjo 1 d. kviečia atvykti į Roslyn („Stonehouse Building, 101 Second St., Roslyn, WA), kur vyks vakaronė „Lithuanian Heritage Night“. Pradžią 5 val. p. p. Daugiau informacijos gausite pas Vilių Žalpių el. paštu: zalpiai999@aol.com

■ **Rugsėjo 15 d. nuo 1 val. p. p. iki 8** val. v. Apreiškimo parapijos mokyklos kieme (70 Havemeyer St., Brooklyn, NY) New York lietuviai ruošia pikniką/gegužinę. Surinktos lėšos bus skirtos Neringos stovyklai ir New York atletų klubui paremti.

■ **Apreiškimo parapijos tradicinis piknikas** rengiamas rugsėjo 16 d. parapijos apatinėje salėje ir automobilių stovėjimo aikštelėje (259 North 5th St., Brooklyn, NY 11211). 10 val. r. – lietuviškos šv. Mišios, o po jų – parapijos salėje vyks šventė. Jūsų laukia skanus lietuviškas maistas, įvairūs gardumynai, kava, šalti gaivinantys gėrimai. Veiks loterija, visus linksmins muzikantas Stasys Telšinskas.

■ **Spalio 12 d. „Landmark’s Embarcadero Center Cinema“**, San Francisco ir „Landmark’s Shattuck Cinemas“ (2230 Shattuck Ave, Berkeley, CA) bus rodomas filmas apie Lietuvos krepšinininkų pasirodymą 1992 m. Barselonos olimpiadoje. Bilietai pradami parduoti nuo spalio 9 d. Rodymo laiką galėsite sužinoti ir bilietus užsisakyti tinklalapyje: <http://www.landmarktheatres.com/tickets>

Iškilmingi metiniai „Draugo“ pietūs

Willowbrook Ballroom

8900 S. Archer Ave., Willow Springs, IL 60480

vyks spalio 28 d., sekmadienį.

Pradžią – 1 val. p. p.

Draugai ir buvę Šv. Kazimiero parapijos Gary, IN parapijiečiai kviečiami į metines šv. Mišias prel. Ignui Urbonui atminti, kurios vyks š. m. rugsėjo 23 d., sekmadienį, VFM Post 1563 (6880 Hendricks St. Merrillville, IN 46410) Pradžią – 12 val. p. p., šv. Mišios – 1 val. p. p. Po Mišių visi kviečiami į pikniką, organizuojamą Lietuvos vyčių 82 kuopos. Bilietų kaina: pietums – 12 dol. (suaugusiems), 5 dol. (vaikams nuo 6 iki 10 m.); vaikams iki 5 m. įėjimas nemokamas. Vietas užsisakyti galite iki rugsėjo 16 d. pas Joanną Rudzevičius tel. 219-884-2220 arba Loreta Viacin tel. 219-614-2498 (neatsiliepus prašome palikti žinutę).

Žinoma mezgėja
Donna Druchunas
rugsėjo 22 d. kviečia
visus besidominčius mezgimu
į „Dana Hills Cabana“ klubą
(296 Mountaire Circle,
Clayton, CA 94517),
kur 10:30 val. r.
skaitys paskaitą
„Mezgimo istorija Lietuvoje“

Po paskaitos vyks praktiniai
užsiėmimai

Registruotis
el. paštu: vilijad@me.com
arba tel. 925-672-0322
(Vilija Deutschman)

Donna Druchunas.
D. Druchunas asm. albumo nuotr.

Dainininkas Gytis Paškevičius.
Šarūno Mažeikos nuotr.

Dėl bilietų ir vietų užsakymo teiraukitės tel. 732-674-7556; 848-992-4222.

Gyčio Paškevičiaus

gyvo garso koncertas
vyks rugsėjo 22 d.

Rusų namuose
(234 Alexander Ave.,
Howell, NJ 07731).

Įėjimas – nuo 7 val. v.
Veiks baras.

Koncerto pradžia 8 val. v.
Bilieto kaina – 30 dol.

Cicero, IL Šv. Antano lietuvių parapijos vargonams papildomai aukojo: 150 dol. Roma Kartavičius; 250 dol. Kuprių šeima; 2,000 dol. a. a. arkivysk. Povilo Marcinkaus atminimui (aukotojo pavardė neskelbiama). Vargonų pataisymo komitetas nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams.

Rugpjūčio 25 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL, vykusios gegužinės nesugadino net prastas oras. Pradėjus lyti gegužinė buvo perkelta į salę, o gausiai į šventę susirinkusieji mielai bendravo ir linksminosi.
Inos Stankevičienės nuotr.